

BAYANYANI

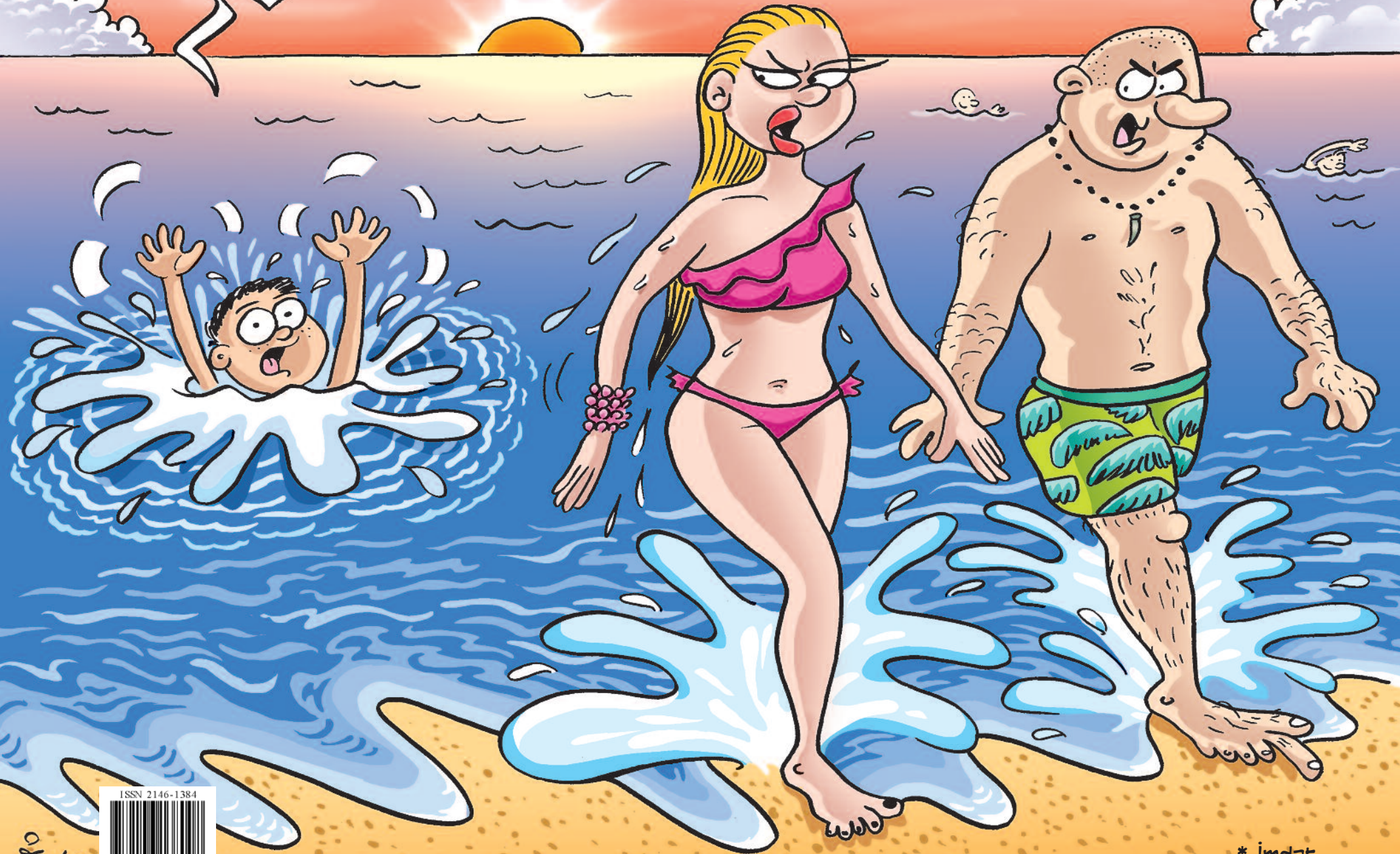
45

Eylül 2015-08 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL

* ذاقنإ
ذاقنإ

BU NE
VEEAA!
HERYER
ARAP DOLU!

Bİ DE
EYLÜL'DE
SAKİN OLUR
DİYOLARDI...

* imdat

ISSN 2146-1384

9772146138008

İmdat

4

Sıdika
Atilla Atalay

5

Ramize Erer

9

Melda Onur

10

Cinnet Kutusu
Ezgi Aksoy
Para ve Kapı
Feyhan Güver

12

Sinemor
İpek Özsüslü

15

Şengül Hablemitoğlu

16

Dilex
Betül Yılmaz
Dr. Gökçen Erdoğan

18

Gülay Batur

19

Elif Nurşad

23

Funda Mentaloğlu
Başak Tan

24

Özel Bir Gün
Feyhan Güver

25

Raziye İçoğlu
Ex'tentaneler

26

Sibel Bozkurt /
Ayça Çalkoparan /
Katina Karanikola

28

Ece Burgaz

29

İpek Özsüslü

30

Fotorol

31

Ramize Erer

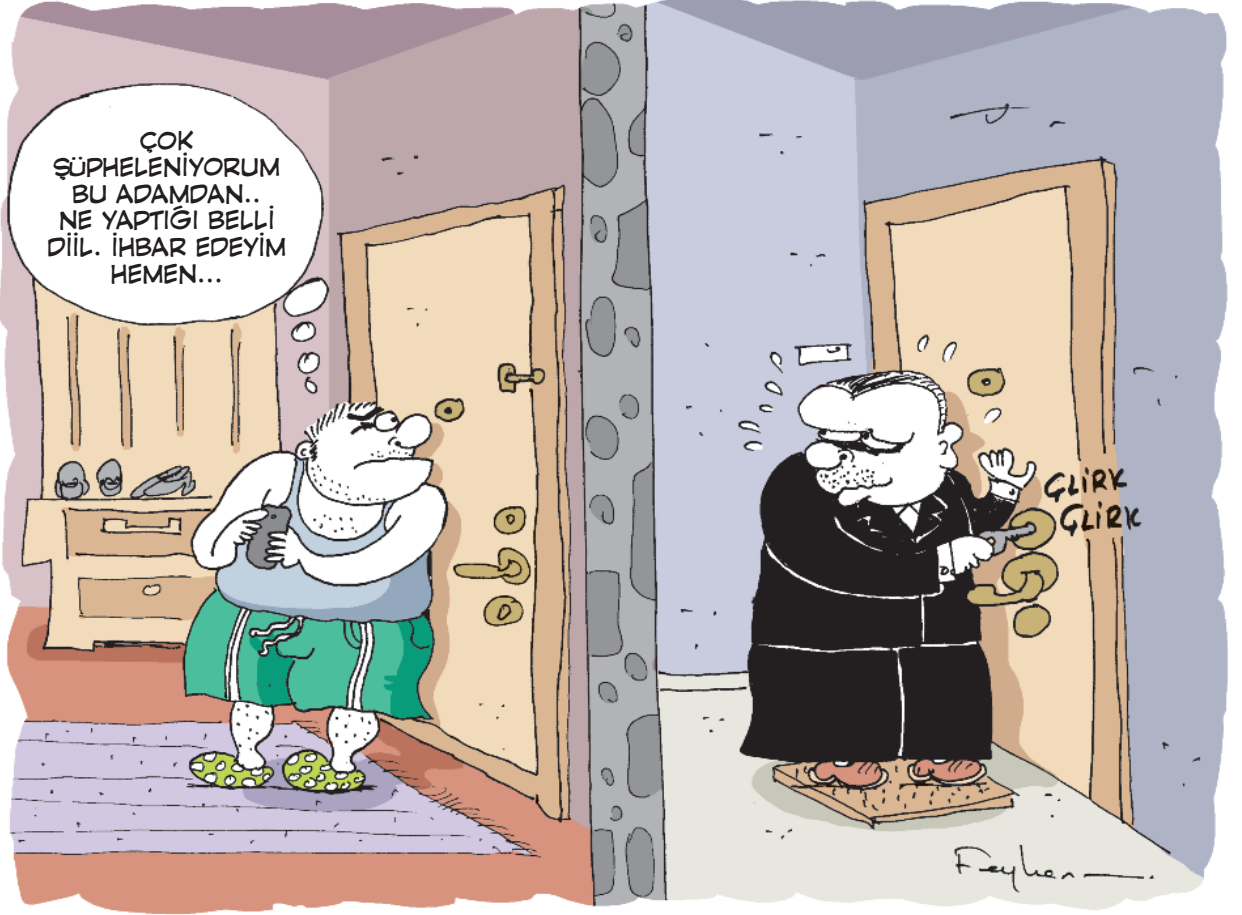
32

Feyhan Güver
Yaşam Koçu Afet

BAYAN YANI

GÜNDEM

Erdoğan asayiş esnafa, muhtara, korucuya havale ettikten sonra şimdi de komşuların birbirini ihbar etmeleri için ödül sistemi icat etti...

Tecavüze uğradığı doktor raporuyla kesinleşen kadın, şikayetçi olmak için gittiği karakolda gece kulübüne gitmesi ve alkol alması nedeniyle haksız çıkarıldı.

Kendisinden börek konusuna açıklama getirmesi istenen Ayşe Gürcan'ın yanıtı tuhaf "Böyle birşey söylediğimi, düşünüyorum arkadaşlarım araştırıyor..."

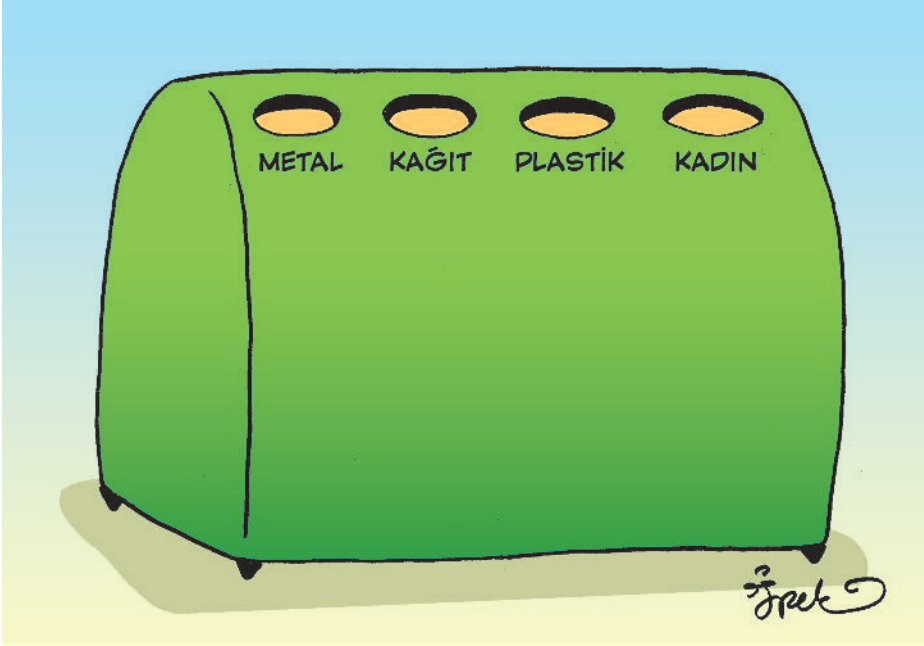

Bakan ve börek meselesi...

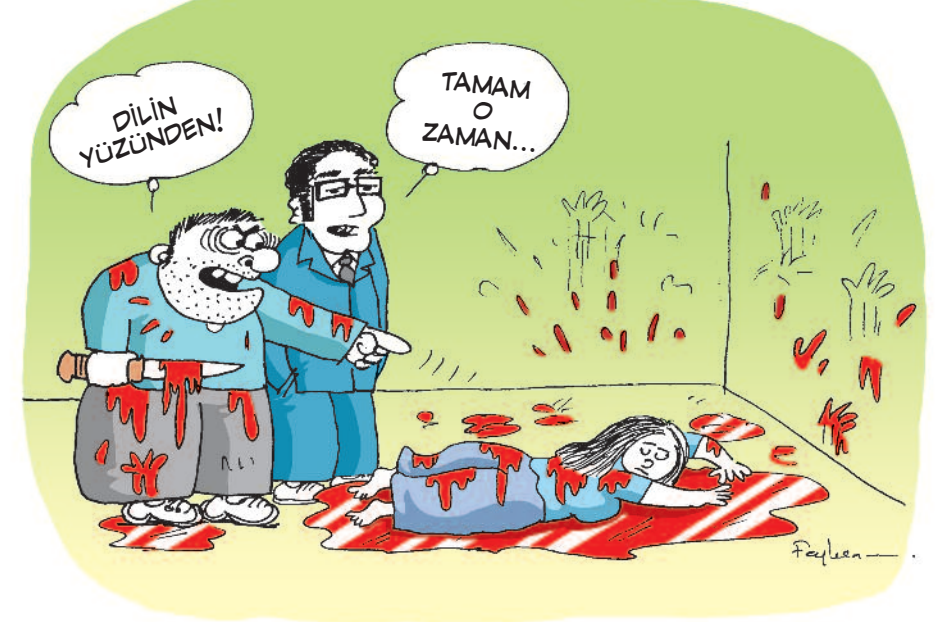
Devlet kadın katillerine sahip çıkmaya devam ederken İstanbul Şile’de bir çöp konteynırda cesedinin parçaları bulunan Güneş K.’nın katili erkek arkadaşı çıktı.

Emine Erdoğan şehit ailelerine “Sabır acıdır ama meyvesi tatlıdır” dedi...

Kendi iktidar hesapları için ortalığı kan gölüne çeviren hükümet yoksul ailelerin çocukları üzerinden kahramanlık oyunu oynuyor... Davutoğlu “Bu milletin huzuru için evlatlarımızı feda etmeye hazırız” nutukları çekiyor.

“Kadın dili şiddete motivasyonun en önemli unsurlarından biridir”... vecizesinin sahibi olan Yeni Şafak yazarı Ergün Yıldırım Marmara İletişim Dekanlığı’na atandı...

Kadın cinayetlerinin ardı arkası kesilmiyor.

Turizmcilerin gönlü olsun diye okulların açılması kurban bayramı sonrasına ertelendi. Kurban helal bayramlaşmak hayal.

Türkiye seçimlere doğru kan gölüne döndü. Onlarca sivil çocuk ölürken, şehit cenazeleri bile seçim mitingi gibi kullanılıyor.

BAYAN YANI

Eylül 2015-08
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Fırzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-
Beyoğlu/İST TEL: (0212) 292 9450 FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset Tel: (0212) 858 00 93 DAĞITIM: DPP A.Ş.

Protestocu Safiye (Eriyen Aspirin)

- Sıdika kız, babangille fena kutuplaştık biz. Benzetmek gibi olmasın artıkın domuz gibi görüyoruz birbirimizi. Bu yaştan sonra... Tövbe tövbe... Ay ama bu memleket de bi acayip oldu Sıdika, herkeş birbiriynen kutuplaşıyo. Goncagül de kızıynan kutuplaşmış. Sabah Şetaret Hala'nla konuştum, o zaten Ziya enişteynen hep kutup, Ülfet Yengemle de kutuplaşıp saç saça başbaşa yoluk yoluk etmişler kendilerini. "Gürültü oluyo, ayıralım" deye komşular da girmiş, bi anda yüz on kişi olmuşlar jandarma taburu gelmiş de zor ayırmış. Allah sonumuzu hayretsin, kavga, döğüş, linç, kutup, gırla gidiyo. Kardeş kardeşin saçını yolma etini çimdirmeye derdinde. Esnaf müşteriye- müşteri esnafı urganla boğmak istiyö. Ayrıca her meslek grubu, kendi aralarında ikişerli üçerli kutuplaşıp birbirlerinin ve yoldan geçenlerin kafasına odunla vurmayı arzu ediyollar... Dünyanın diğer memleketleriyle de papazız zaten... Hişşt kız... Üç saattir konuşuyorum kapının önünde, bi ses versene anneye. Helada kendini mi astın kaltak? Sıdikağ?

- Ay tamam çıktık işte. Bi saniye ama çok önemli bi şey sorucam anne. Benden önce tuvalete bi uzaylı filan mı girdi acaba? Klozetin içi foşur foşur kayıyo vallahi. Eğer bizden biriye ailece idrar tahliline gidelim, evlerden uzak, aileden birinin tuhaf bi hastalığı var galiba. Resmen çalkalanmış gazoz gibi tuvalet yaa. Adam yapıp gitmiş, haala köpürüyö ortalık. Sifonu çektim daha da beter oldu...

- Yok kız kimse yapmadı onu. Ben eriyen aspirinleri toplayıp alayını kubura doldurdum...

- İyi de önceden bi prospektüsünü okusaydın anacım. Onlar ööle helada erisin diye diil.

- Cühela muamelesi yapma anneye. O kadarını biz de biliyoruz heralde. Ben o aspirinleri Alman firmasının malı diye, protesto amaciynan attım. Manyak Almanlar, sen İtalyanlarla bir ol, memleketin kuyusunu kaz. İrlandalılar desen ayrı cins, esnafımızı mağdur ettiler. Yok ööle, içmem artık ben o domuz kılıklı sarı pipilerin eriyen aspirinini felan...

- Canım olur mu ööle şey yaa. Hadi sporla siyaset felan karıştı birbirine de; gündelik

politikayla eczacılık bilimi karıştırılır mı hiç... Hem bu işin sonu yok ki... Ne yani, şimdi Fransa'yla bozuşsak protesto olsun diye francalı ekmeklere, zift, gres yağı felan mı sürücez?

- Tööbe de kız, çarpılıp yamulur, kanca gibi kalırsın. Eriyen aspirin bir nimet diil ama, francalı ekmek nimettir. Nimetlen protesto olmaz ööle, rızkın kesilir.

- Kola nimet mi peki? Ehe...

- Tabiki de... Ama ecnebi nimeti...

- Çeşitli şeylere kızıp kola şişesi asan, esnaftan para verip aldığı kolayı yola dökerek "protosto" edenler oluyo ya...

- İyi aman aman, bi sööle bin işit cadaloz karıdan. Boş konuşmaya yer ariyo kaltak. Seni adam yerine koyup da ekonomi politika felan konuşmaya kalkanda kabahat... Tabi, senin umurunda diil, "dünyayı sel basmış, ördeğe vız gelmiş..."

- Vay be ben haa? Ben, Sıdika Saka, bir an evvel bira göbekli esnaf bi koca bulup evlenmek yerine, dünyanın dengesine kafa patlatığım için bin kez azar işitip dayak yiyen ben.

- Çok konuşma kız. Az bile dayak yiyosun sen. Araya girip de seni babanın elinden alan o kafama tükürüyüm ben. Bu akşam eve gelsin, ilk iş, "pişmanım, affet bizi kocam"

diycem, "döv döv ebildiğin kadar şu Sıdika'yı". Beyim icraatına başlasın, ben de kendisine terlikle eşlik ederim artık...

- Vay, desene akşama yine linç var evde...

- Linçmiyelim de besliyelim mi kız. Yeter yiyip içtiğin optik oyan karga! Hain... Kalkmış, annenin protesto eylemine laf ediyö... Anne ol da kendin yap görelim, evladın senle alay geçsin, bakalım neler hissedicen?

- Öff yaa, yeter lütfen anne yaa... Valla ateş bastı haa. Nerdeen nereye şimdi. Bilir bilmez konuşup insanın vücut kimyasını bozuyosun. Resmen, beynime ağırlar saplandı be. Hayır, kalkıp aspirinleri de helaya boca etmişsin içecek bişey de yok evde...

- Atarım tabi... Bengay hangi firmanın kız, onu da pabucumun altına sürücüm...

- Anne lütfen yaa... Tamam anlaşıldı gidiyorum...

- Nereye kız. Bana bak ateş bastı felan diye dereceyi aramaya gidiyosan boşuna arama. Kırdım onu ben. Termometreyi o Toriçelli denen İtalyan adam icat ettiydi de mi? Duvardakiden dolaptakine alayını kırıp, içlerindeki civayı helaya döktüm...

- Valla pek bi şey farketmiyo. Biz bu lümpenliklerle uğraşırken; laboratuvar da yapay beyin üretildi, kök hücrelerinden kalp kası gibi davranan organel geliştirildi, bilim adamları farelerin kaybolan hafızasını geri getirmeyi başardılar. Stefan Hawking kara delikten bir başka evrene geçişin mümkün olabileceğini açıkladı... 3D yazıcıyla bir miniğe burun ve bacakları olmayan köpeğe de protez yaptılar...

- Ay yeter... Bi sen biliyosun her haltı di mi kaltak? Bi sen anlıyosun o yarım aklınla devlet millet, ilim irfan işlerinden. Yumurtadan çıkmış, kabuğuna lümpek dümpen demeler, efendime sööliyim, annenin efervesant eylemine kınama yapmaklar. Ben aspirinleri yırtıp büküp helaya ataduriyim, sen daha çok sene esnaf koca bekler durursun bu kafayla. Ukela salak... Ah aklıma tükürüyüm, baban "bi çocuk yeter" dedi. Ben istedim seni "bi kızım olsun" diye, eve gelsin, "affet bizi kocam, senle daha da kutuplaşmışıcam" diyip ayaklarına kapanıcam...

TUHAF BİR GEZİ...

Ramize Erer

Geçen yaz deniz gibi dalgalanan ucsuz buğday tarlalarını, yeşillik sarhoşluğu yaratan muhteşem doğasını seyrederek bütün Norman-diya'yı bir hafta dolaşmıştık. Ormanın derinliklerinde koybolmuş bir gide* (pansiyon) de, iki bisikletçi kız, Cahit, karısı, kızları Maya ve

biz kalmış-
tık. Yürü-
mekte
zorluk
çeken yaşlı
ev sahibimi-
zin yıkadığı
kocaman
beyaz çar-
şafaları as-
masına
yardım et-
miştik. O da
bu iyi dav-
ranışımızın
karşılığında
bize yolluk
olarak,
kendi imalatı
fois de
canard
(ördek
ciğeri)
vermişti.

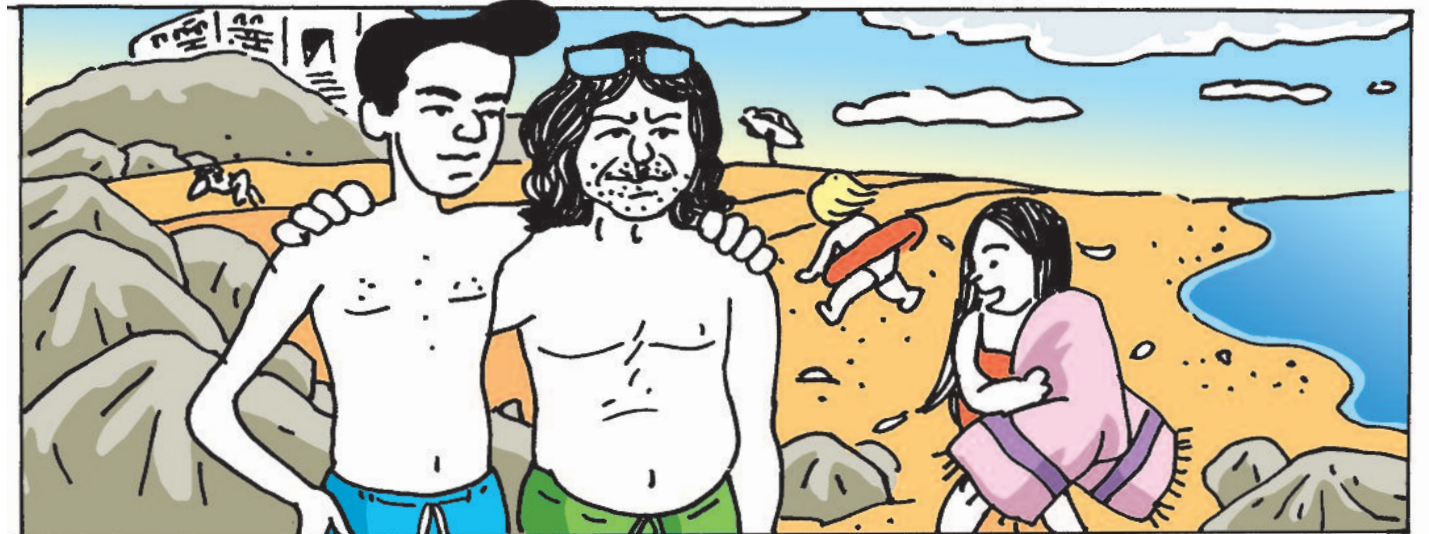

Kiraladığımız arabayla, JPS'imiz ve Fransızca'yı mükemmel konu-
şan oğlumuz sayesinde kaybol-
madan, yol sormadan seyahat
etmiştik.

Sessiz masal evlerine rastladık.
Etraflarında tur atıp içten bir "Bonjour"la
selamlamak için Yedi Cüceler, Pamuk
Prensesler bakındık. Yoktular. Aniden bastıran
mucize gibi ıslatmayan yağmurlara yakalandık.

Onların Marée basse-Marée
haute dedikleri med cezirleriyle
meşhur denizlerine gittik.
Denizi bulamadık, gitmişti.
Bulabildiğimizde yüzdük.
Çok güzel hatıralarla
Paris'e, evimize döndük.

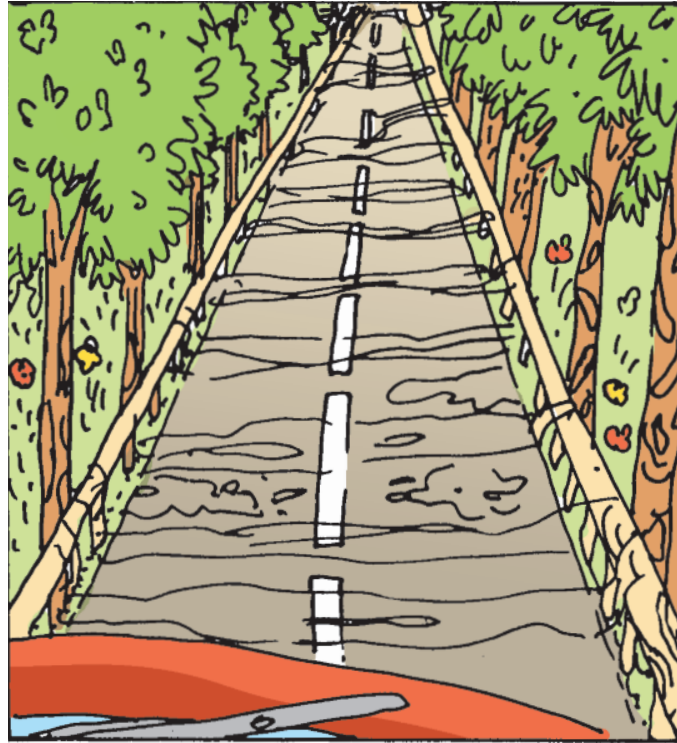
Bu sene arkadaşlarımız Paris'e tekrar geldiler. Göremediğimiz şehirleri görebilmek için, güzel hatıralarımızın da etkisiyle bu senede bir iki günlüğüne Normandiya'ya gitmeye karar verdik. Önce şehir dışında oturan Türk arkadaşımız Murat'ın ödünç vereceği arabasını almaya gittik.

O bize anlaşılır bir yol haritası çıkartırken, kangal köpeği Leyla, bahçedeki dev söğüt ağaçlarının altında serinliyordu.

Türkleştirdiği Amerikalı karısı Emy bize yolluk buz gibi sular verdi.

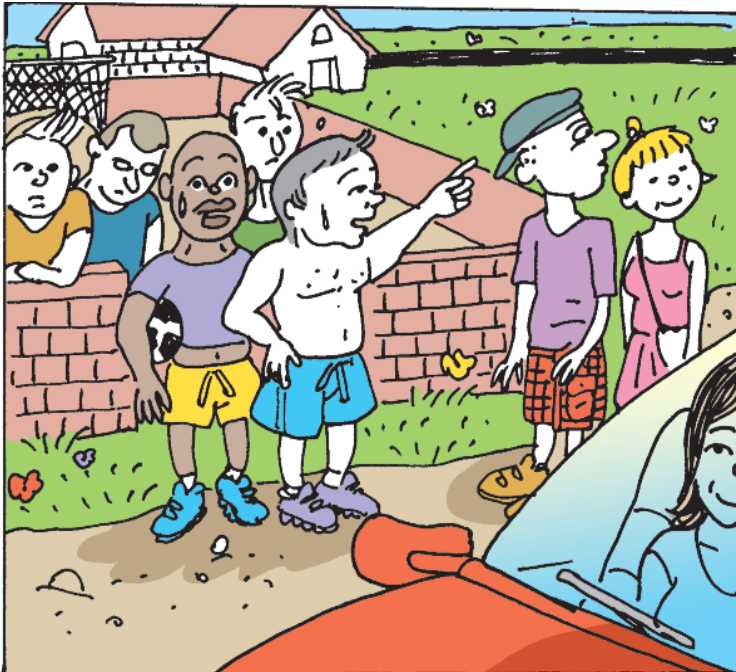

Kilometrelerce yolu tek bir insan görmeden gittik. Otlayan inekleri görünce mutlu oluyorduk.

Kocaman Ağaç gövdelerinin yolları yuttuğu yerlerden geçtik.

Bu yolculukta rehberimiz olmadığı için kaybolduk. Birileriyle karşılaşma umudumuzu yitirdiğimizde bir futbol takımıyla karşılaştık. Çok sevindik.

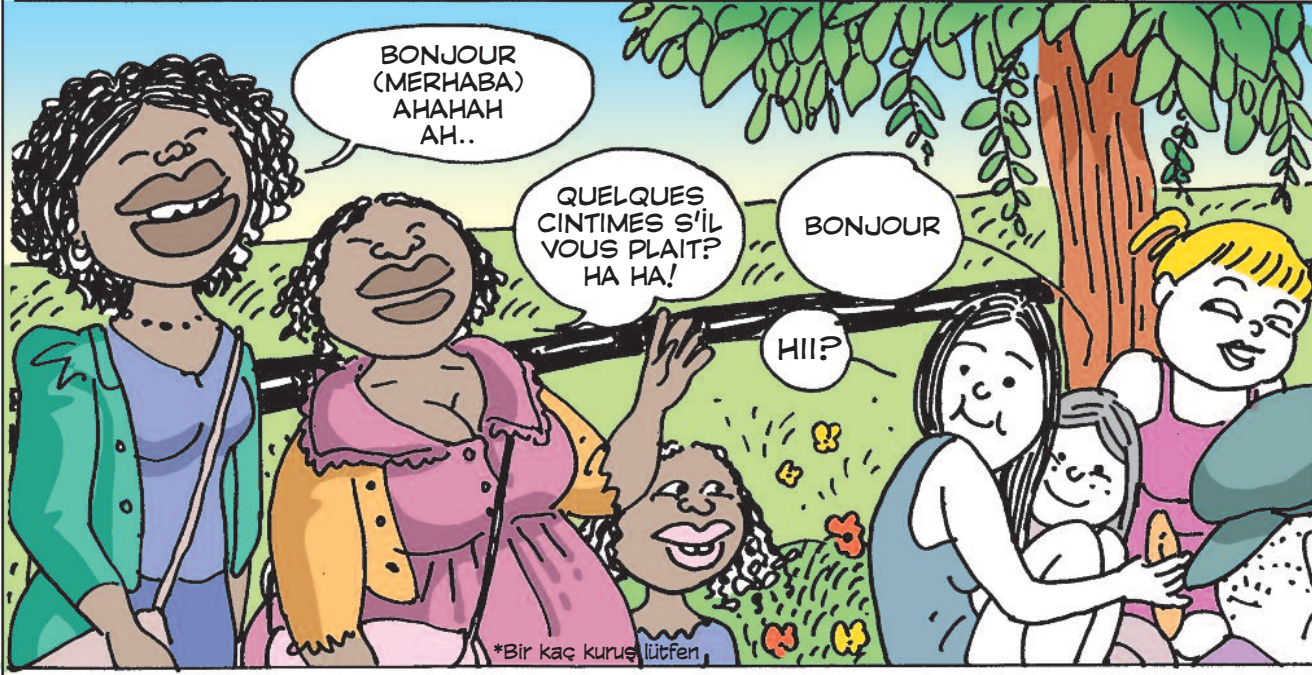

Günün sonunda, o kadar açılmıştık ki, yol kenarında bulduğumuz dev bir marketten alışveriş yapıp, çimenlerin üzerinde piknik yaptık.

Biz bir şeyler atıştırdık, yanımızda aniden küçük bir kızla iki siyah kadın belirdi. Nerden geldiklerini anlayamadık. Önce para istediler. Dilenciden çok, çocuklarını parka çıkarmış ev kadını halleri vardı. Tuhaf olan, yakınlarda gidebilecekleri ne bir park ne de ev gözükiyordu.

Kadınlardan biri elinde bakkal defteri gibi bir defterden İngilizce dini metinler okuyup Cahit'e tekrar ettirdi.

Neşeli bir halleri vardı, nedensizce gülüyorlar, irkiltici tiz kahkahalar atıyorlardı.

Arabaya bindiğimizde yorgunduk. Hızla geride kalan manzarayı sessizce seyrederek ilk durağımız Amiens'e vardık.

Karşımıza çıkan ilk Türk kebapçısında durduk. Akşam olmuştu. Bu şehri bilen Türk birileri bize iyi gelecekti.

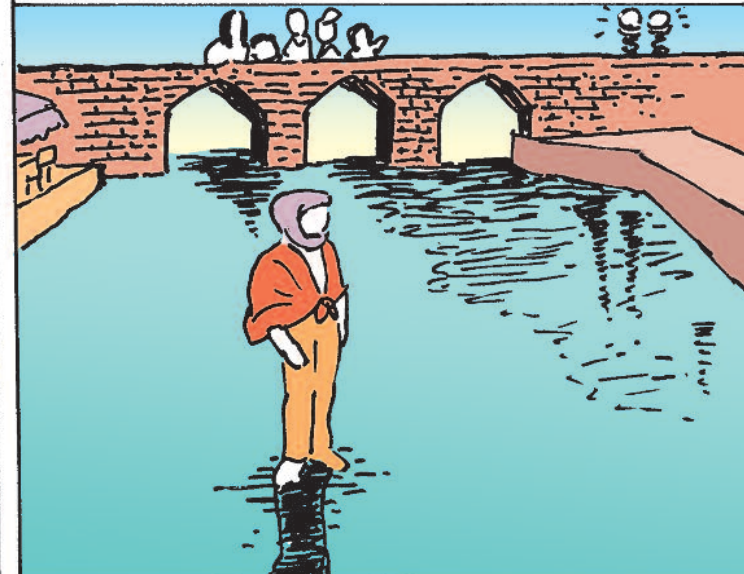
İkram çaylarımızı yudumlarken, dükkanı işleten genç çocuğun annesi masamıza ilişti. Dertliydi.

O kadar yorgunduk ki, kebapçının müşteri götürdüğü yandaki otele gitmeyi hemen kabul ettik.

Eşyalarımızı otele bırakıp şehri dolaştık. Nehrin ortasında, gerçek mi heykel mi kararsızlığı yaşatan duran adam heykelini gördük. Bizimkini hatırladık...

Otele döndüğümüzde beni uyku tutamadı. Birşeyler okumayı denerken, biraz önce burnuma gelen koku giderek artıyordu.

Düğün ve Cenaze

Bu yazın yarısını barış içinde ve mutlu, yarısını ise savaş eşiğinde ve gözyaşları içerisinde geçirdik. Bir yandan da yaz ayları bitmeden düğünler, dernekler sü-rerken; düğüne gider gibi kınalarla, davullarla, zurnalarla, gerdeğe girer gibi karga tulumbarla askerler uğurlandı.

Bu yıl düğünler de uzun sürdü. Bana mı öyle geldi, bilmiyorum, ama 40 gün 40 gece değilse de, gençler bir kaç gün süren ritüellerle evleniyor. Düğün artık bir evlenme aracı değil bir eğlenme aracına dönüşmüş halde.

Evlenen çiftler farklı memleketlilerse iki taraf için de iki ayrı şehirde düğün yapıyor; yaşadıkları yerde ayrıca düğün yapıyor. Zaten düğünden önce nikah kıyılıyor. Etti mi 4 gün. E buna kına gecesi, bekarlığa veda partileri falan filan da eklendiğinde 1 hafta düğün dernek.

Aman gençler hem eğlensin, hem evlensin mutlu olunuz.

Tabi bu verdiğimiz örnek gelir seviyesinin durumuna göre değişiyor. Ama gelir seviyesi kutlamaların niteliksel olarak kısılmasına neden oluyor, niceliksel olarak değil. Bu yıl herkes gibi ben de çok sayıda düğüne gittim. Sadece düğün de değil. Bunun doğumu var, sünneti var, var da var...

Self-Marriage

Her düğün öncesi, imkanima göre kuyumcuya gidip bir altın alırken aklıma hep Sex and The City fenomeninin bir bölümü gelir.

Evli ve çocuklu arkadaşlarının düğün, doğum, doğum günü davetlerine gitmekten bunalan ve bu davetlerden birinde, çocuklu evin kapısında ayakkabılarını çıkarması istendiği için 485 dolarlık Manolo Blahnik'lerini çaldıran Carrie Bradshaw, bir de evli-çocuklu arkadaşının "gerçek bir hayat yaşamıyorsanız" eleştirisine maruz kalınca kendi kendine evlenmeye karar

verir. Bu şekil de o da bir davet verecek, kutlama yapacak ve hediye alabilecektir. Self-Marriage diyorlarmış buna...

Her neyse... Böyle bir konudan bunaldığım zannedilmesin, doğum, sünnet, düğün, dernek, eğlence pek severim. Çünkü sonuçta mutluluktur, mutlu ortamlardır. Ayrıca sosyolojik yapının ipuçları gizlidir içinde. Bunları sorgulamak yerine iz düşümleriyle toplumsal gerçekliklere ulaşırsınız.

Burada verilecek örnekler gerçektir; ama herhangi bir alinganlık, kırılma, yanlış anlaşılma yaratmaması için isimler saklı tutulmuştur:

Bebek ritüeli

Bu yaz bir yakınımın torunu doğdu. Hemen organize olduk bebek görmek için. Ama "40 gün kadar bebeği göstermiyoruz" haberi geldi. Ben de bu geleceğin ne olduğunu araştırırken Niğde Müftülüğü'nün hazırladığı bir ankete rastladım. İl genelinde yapılan ankette çıkan sonuçlara göre, Müftülük "lohusa ve bebeğinin 40 gün dışarı çıkmaması", "bebeğin kırkı çıkmadan tırnağının kesilmemesi", "kesilirse ya arsız ya da hırsız olacağı", "bebeğin emzirilmesi için üç ezan vakti geçmesinin beklenmesi", "bebek göbek bağının okul veya cami bahçesine gömülmesi" gibi inanışların dinde yeri olmadığı konusunda bilgilendirme çalışması yapmış. Ankette "40 uçuvarması" ritüeli şöyle anlatılıyor:

"Kırkıncı gününde de 40 kaşık buğday, 40 kaşık su ile 40 tane taşı sayıp, banyo suyuna koyarız. Bu suyu anneyle çocuğun üstüne dökeriz. Banyo yaptırdıktan sonra buğday ve taşı sudan çıkarıp ayak basmayacak yere atarız. 40 günden sonra bebeği annesiyle birlikte 3 gün, 3 kapı gezdiriyoruz. Annesine, akrabalarına götürüyoruz, kırkı çıkmadan hiç dışarıya çıkarmıyoruz"

Kınalı kurbanlar

Bu yaz katıldığım bir sünnet düğününde sünnet çocuğuna kına yakıldı. Kına sadece kadınlara yakılmıyor ülkemizde. Sünnet olan, askere gidenler de kınalı kuzu oluyor. Bir de kurbanlık koyunlara kına yakarlar. Aslında bir kurban, bir geline, bir de askere gidene kına yakıldığına göre bu üç konu da beklediği riskler açısından sıkıntılı. Asker vatana, kadın kocaya, koyun da midelemimize kurban... O halde vicdani retçiler, feministler ve veganların politik olarak genelde aynı yerde durmalarına şaşmamalı.

Türkiye'de bu ritüellerin maddi boyutu da büyük.

Aslında alt gelir düzeyinde pek çok düğün takı töreni odaklı oluyor. Düğün salonları da bunu biliyor ve düğün seramonisini ona göre belirleniyor.

Şöye anlatayım: Badem şekeri ve kolonya tutan genç nedimelerin karşıladığı salonda masalara oturduk. Herhangi

başka ikram yoktu. Komparsita ile salona gelen gelin damat, hızlı bir nikahın ardından ilk danslarını yapacaklardı ama müzik toplam 20 saniye süremedi.

"Şimdi de pasta kesiyoruz" anonsuyla garsonlar salona, koşarak ve sallaya sallaya taşıdıkları 6-7 katlı bir pasta ile geldiler. "Ay devrilecek" derken pastanın köpükten olduğu görüldü. Hatta dikkatli bakıldığında çok kullanılmaktan kısmi bölgelerde biraz kirlenmiş olduğu görülmüyordu. İzleyicilerin göremediği birinci pasta katından birar lokma gelin damat birbirlerine pasta yedirir yedirir yedirmez "hadi şimdi takı törenine geçiyoruz" anonsu yapıldı. Köpükten yapılmış pasta yine sallana sallana hızla götürülürken en hızlısından bir kamera

düzeneci, takılan takıları iyice seçebilecek yere yerleştirildi. Gelin, damat kanyınbaba-anneler de yerini alıp takı töreni başladı. Uzun kuyrukların olduğu tören gecenin ilerleyen saatlerine kadar sürerken her türlü sesi çıkarma yetisine sahip bir müzik aletiyle eğlence de başladı. Takısını takan kurtlarını döktü.

Emanetçi teyze - delikli para

Buraya kadarına hemen herkes tanık olmuştur. Ama bundan sonrası için iki detay var pek de bilinmeyen. Düğün organizasyonları yapan bir arkadaşım "her düğünün bir emanetçi teyzesi olur" demişti. Bu emanetçi teyze mahallenin sevilen bir yaşlı kadını, hem gelin hem de damadın ailesinin güvendiği biri olmuştur. Arkadaşımın ifadesiyle emanetçi teyzeyi, göğüsüne sıkı sıkı bastırarak koruduğu siyah büyük çantası, çiçekli elbisesi, Penti 15 den pantolon çorabı ve Muya marka terliğinden tanıyabiliyorsunuz. Çoğunlukla da hem sıkılmasın hem de her türlü kap kaç felaketine karşı gözönünde bulunsun diye orkestranın yanında bir yerde oturur. Gelin ve damat odasında sayılan ve tasniflenen takılar onun çantasına girer.

Peki ya takılan paralar? Paralar da şöyle olurmuş. Öncelikle takılan paralar,

o akşam düğün salonuna ve organizasyona ödemede kullanılmış. Organizasyonu yapan arka-daşım "bizim kazandığımız paralar hep topluigne delikli olur" demişti. Hatta bankaya yatıran banka memurlarının merakla sorduğunu da eklemişti.

Belli bir gelir seviyesinin üzeri kimi zaman otel salonlarını kimi zaman ise kır düğünlerini seçiyor. Bu yıl iki çeşidine de gittim.

Her zevke her bütçeye göre

Oteldeki düğünlerini organize eden şirketlerin açılış dansını adım sayarak öğrettiği genç çift, davet yemeği mönü-

süne eşlik eden bir hızda tüm ritüelleri acele etmeden tam zamanlı olarak tamamladıktan sonra, günün sevilen pop şarkılarıyla koptular. Bu düğünlerde emanetçi teyzenin yerini kendileri kadar zarif saten ya da kadife keseleriyle genç nedimler alıyor.

Kır düğünü ise dekorasyon dergilerindeki fotoğrafları hatırlatırcasına şıktı. Kırsalda bir nehir kenarındaki mekanda verilen kokteyl ardından düğün seramonisi nehir üzerinde çiçeklerle süslenen bir salda yapıldı. Renkler, çiçekler, akşamın ışıkları, davetliler, gelin, damat o kadar güzeldi ki... Davetlilerin bir kısmının yabancı olması ve genç çiftin de anglofon olması ile konuşmalar İngilizce oldu. Nehrin hemen karşı yakasındaki otların üzerine oturup düğünü bir Hollywood filmi gibi izleyen civar köyün gençleri ve çocukları ise düğünün bir İngiliz ya da Amerikan düğünü olduğundan emindiler.

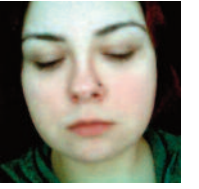
Bu yaz Abdullah Gül de oğlunu evlendirdi. O da otel düğünü yaptı. Ölümmler yüzünden eğlenceler kesilmiş, konuşmalar yapılmıştı. Cumhurbaşkanı da şaşırtmayıp yine 3 çocuk istedi.

Bu yaz gökten çok ölüm düştü... Biri Baran'ın başına, biri Fırat başına... Biri de tam kurtulmaya çalışırken Aylan'ın başına... Onlar erdi sonsuzluğa, şimdi biz uyuyabilir miyiz kerevetimizde?

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

• Göz göre göre gelen felaketler darbe üstüne darbe indiriyor; ruhumuz ezildi. **So-ma'da, Ermenek'te** ve en son **Hopa'da** konunun uzmanlarının tüm uyarılarına rağmen yapılan hatalar hayatlara mal oldu. Ahmakça bir kibirle ve bilime tamamen kulak tıkayarak inşa etmeye çalıştığınız madenler, yollar, barajlar can alıyor can... Bilime zerre saygı duymayan diplomalı gerzeklerin bilim icra etmeye çalışması canımıza ot tikiyor. Oysa doğaya karşı tanrıyı oynamanın bile bir adabı, yolu yordamı vardır.

• Şunu bilmiyorsunuz: “**Doğadan alınan doğa senden geri alır**” özlü bir sözden çok daha fazlası ve binlerce yıllık insan medeniyetinin de en temel kuralıdır. Yeryüzünde karşı duramayacağın yegane kural bu. Yeri gelir nehirlerin bile yolunu tıkarırsın, nehirler akmaz olur. Ancak toprak ananın öfkesinden kaçacağın bir başka yeryüzü daha yoktur.

• Hopalı öğretmen **Metin Lokumcu'nun** torunu “**siz saraylarda yaşarken biz kendi toprağımızda boğulduk**” diyordu Hopa'daki selden sonra. Toprakta boğulmaktan bahsediyordu. Suyun içinde toprakla boğulmaktan. Ah bile bile sebep olanlar... Siz ne ara bu kadar kalpsiz oldunuz?

• **Bu ülke bizi travma manyağı yaptı.**
• **Yeşil Yol** yapmak istiyorsun, ama yeşili yararak. Dosdoğru ölüme çıkan bir “yeşil yol”. Sen ormanda araba sürme keyfi yaşayacaksın diye; o ormanın insanını, doğasını ve diğer sakinleri olan hayvanları öldüren bir yol. “**Yol medeniyettir**” söylemi 19. yüzyıldan kalmış olsa da, ölüm her dönem taze.

• Bu ülke çok tuhaf bir yöne evrildi. **Mantık** istikametinden hızla uzaklaşırken, karanlık bir yolda ilerlemeye devam ediyoruz. Bütün yeşil yollar, karanlık bir kuyunun dibine çıkar oldu. Çok şeyler değişiyor, ama değişmeyen tek şey barbarlığa iman etmişliğimiz.

• Japonların **Tokyo'da** olası sel sularını daha şehre ulaşmadan bir kanala toplayıp

o suların elektrik üretme projesini hayata geçirdiğini biliyor muydunuz?

• İnsanoğlunun uzaydan selfie çekip yolladığı bir çağda “**biz toprağın üstüne zift döküp yol yapıyoruz lan fakirler**” egosu, hiçbir egoyla kıyaslanamaz.

• Devletin muhbir vatandaşlara para teklif ettiğini de görmüş bulunuyoruz. Böyle bir realitede kendini nasıl güvende hissedeceksin ki. Bir daha söyleyip canınızı sık-mak istemiyorum aslında ama; korkunç hayatlar yaşıyoruz...

• Vatandaşlar ikiye ayrılır: devletin uslu vatandaşları ve teröristler.

• Eğer uslu bir muhbir olursanız, bir gün sarayın altın kaplama klozetlerini görebilirsiniz.

• Bu arada bir şey daha oldu; normalimizin sentesi kaçtı. Senin normal sanıp yaşadığın hayatı, adam bundan yıllar önce roman diye yazmış. Adını da **Bin Dokuz Yüz Seksen Dört** koymuş.

• “**Seçim bir şeyleri değiştireydi ya-saklanırdı**” der **Emma Goldman**. Demek ki bu sefer az da olsa bir şeyleri değiştirmiş ki, şuanda yasaklanmasa bile tamamen manipüle edilmeye çalışılıyor.

• **Savaş çocuğu** olmanın ne demek olduğunu ancak savaşın kalbinde büyümüş olanlar bilir herhalde. Ya da büyüyebilmiş olanlar. **Baran Çağlı** ancak yedi yaşına kadar görebildi savaşı. **Cizre'de** devlet der-sinde öldürüldüğünde yedi yaşındaydı. Henüz barışı tanımadan ayrıldı savaş coğ-rafyasından. Önce vurulan, sonra da duvar altında kalan küçük bedeninin ezilmiş yerlerinden öperim çocuk...

• **Savaşlarda öldürülen tüm çocuklar isim hanesinde “Barış” adıyla gömülsün-ler. Şöyle yazın hepsinin mezar taşlarına: “Burada, bu toprağın altında Barış yatıyor.”**

• Dünyanın hiçbir yerinde yargısız in-fazla saklandıkları evde ya da sokak orta-sında öldürülen gencecik insanların, 15-17 yaşında delikanlıların aileleri kendilerini açıklamak ve aklamak zorunda bırakılmamalı. Zannedirim evlat kaybetmekten bile daha ağırdır o yük; ev-ladını aklamak zorunda olmanın yükü.

• Bir gün evimde otururken kendi gü-venlik güçlerim tarafından havan toplarıyla vurulsaydım ve kardeşim dediklerimin um-runda olmasaydı bu, bir daha benden hayır gelir miydi bilmiyorum.

• Hiç iyi değiliz, olamıyoruz, oldurmuyor-lar.

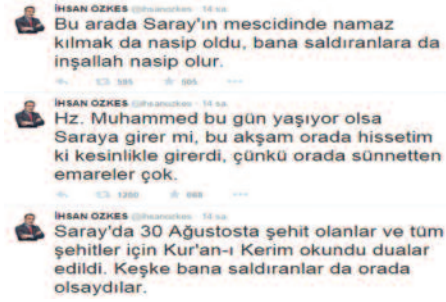
• Öylesine iyi değiliz ki, “**İrlandalı bok-sör**”ün Aksaray esnafını pataklamasını coşkuyla karşıladık. Bir günlüğüne de olsa eğlendik. Zira esnaf **zebella** gibi bir hal almaya başlamıştı, insan öldürüyordu, ondan olsa gerek. Hayat bazen gerçekten de çok tuhafmış.

• Emine Erdoğan, “**şehit ailesi olmak çok acılı, çok zor ama meyvesi çok tatlı**” dedi geçenlerde. Ondan önce Cumhurbaş-

kanı da “**ne mutlu şehit ailesine**” demişti. Hatta Çalışma Bakanı da “**ben de şehit olmak istiyorum**” diye belirtmişti. Bunlar samimi duygularınız olsa bile insan susar, incitmekten korkar zira.

• Sizin çaresizlik duygusu ile, kayıp ver-mekle, acıyla olan bağınız çoktan kesilmiş. Bizi sizden ayıran ne servetiniz, ne de inşa ettiğiniz saraylar. Bizi ayıran sizden bir bir eksilen duygular...

• 80'ler bilimkurgu dizisi **Ziyaretçiler'de** bu uzaylıların karargahına giren onlardan olup çıkardı. Saray da öyle bişii oldu, giren değişti. Bir zamanların CHP'lisi **İhsan Özkes** de o yoldan gidiyor hadi bakalım ha-yırlı olsun.

• **Salim Uslu** önce twitter'da asker cenza-zesi organi-zasyonu için valiyi tebrik edip gülümse-yerek kol kola çekildikleri fotoğrafi yayınladı; sonra da onu eleştiren-leri cenazeler-den nemalanmakla suçladı. Pes!

• Memlekette en yapılamayan şeyler-den biri de restorasyon. Allah aşkına bıra-kın karışık kalsın lan, ellemeyin.

• Yavuz Bingöl'ün “**beni eleştirenler sol-cuysa ben Fidel Castro'yum**” çıkışına çoğa-federsiniz ama kaba etlerimle bile gülmedim. Hiç komik değilsin Yavuz, hadi gir içeri artık.

• Bu da oldu: **Stephen Hawking'in en son kara deliklerle ilgili yaptığı açıklamayı twitter'da “Hawking artık üretmiyor” diye-rek alaya aldılar.** Adam, Hawking'i sanatçı ya da daha doğrusu selebriti gibi bişii sanı-yor heralde. Üretmeyince de kibirden salı-yıyor Hawking artık Allah ne verdiyse.

Nereden bil-sin Haw-king'in yıllarını bu işe verdiğini ve bu alanda on-larca başka isimle çalıştığını. O adam-ların bu işleri çok ciddiye aldığını ve gerçek verilere ulaş-madan açıklama yapmadıklarını nereden bilsin. O twitter ergeni her yeri Türkiye gibi yalancıların, kaypakların, dikkat budalala-rının ve ilgi düşkünlerinin var olduğu bir yer sanıyor sanırım.

• Stephen Hawking iyi ki Türkiye'de doğ-mamış. Şuanda en iyi ihtimalle, o da şan-slıysa, Şirinevler metrobüs durağının orada tekerlekli sandalyesiyle çıkmak falan satıyordu.

• Bu zeka seviyesi, bu vizyon ve bu do-nanımla buradan dünyaya bakınca dünya gerçekten de düz görünüyor lan. Hatta dünyadan ses geliyor, uğulduyor dünya, şöyle diyor: “ne yapalım da şu Türkleri dünya devi olmaktan alıkoyalım”. Yersen...

• Bu memlekette **neler oluyor artık anla-mıyorum** falan demeyin. Her şey çok net aslında. Her şey, tam olarak ne olduğu söyleniyorsa onun tam tersi. Bu sistemi bir ay deneyin, öbür ay konuşalım bunu...

• **#Börek** yaptım, pencerenin önüne koydum sıcak sıcak. Artık helalim olacak koca kokuyu takip ederek yolunu bulur, bana ulaşır bence.

• Hindistan'da tamamı erkeklerden oluş-an bir köy heyeti, erkek kardeşleri evli bir kadınla kaçtığı için iki kadına tecavüz edil-mesine karar verdi.

Aile ve Sosyal Politi-kalar Bakanı Ayşe Gürcan da adalet ola-rak “**kısa**”ın esas ol-ması gerektiğini ve kısasa da mağdur ai-lenin karar vermesi gerektiğini savunu-yordu. Adaleti birbirin-den acılı, intikam duygusuyla dolu bireylere ya da tamamen feodal erkekler-den oluşan bir kurula bıraktığında işte bu oluyor Sayın Bakan. İnsanların genlerinin ilerlemeye programlanmış olduğunu düşü-nürdüm ben hep. Ancak bazılarımızın bar-barlığa duydukları bu iflah olmaz özlemi anlamıramıyorum.

• **Bizim zamanımızda** barbar ataları-mızla olan bağımız, mangal yapan erkek arkadaşlarımızın etleri söğüre söğüre ye-mesi olarak tezahür ediyordu. Şimdiler-deyse **Barbar Conan**'ın yaşadığı **Kimerya**'dan gelmişçesine kadın öldürü-yorlar.

• Geçenlerde twitter'da **Siminya** adlı kul-lanıcının paylaştığı tecavüz vakası da gös-teriyor ki, tecavüze uğramak giderek daha da ağır bir suç haline geliyor bu ülkede. Tecavüzçülerin artık sadece “**erkek adamız memur bey**” demesi ya da işin içinde para olduğunu ima etmesi salıverilmeleri için yeterli. Durmadan mağdurların sindirildiği ve kadınların artık sistemli ve devlet teşvi-kiyle ezildiği bu ülkede ne olur susmayın! İla sokaklara dökülmeniz gerekmez, ufa-cık adımlarla hayatın size dayattığına di-renseniz kafi.

• Gerçek bir kadın düşmanını **Marmara Fakültesi İletişim Fakültesi**'nin dekanı ola-rak atamışlar. Kendisi şeytanın kandırma-sıyla sadece kadının cennetten kovulduğunu zannediyor (en azından yaz-dığı makalede böyle belirtmiş) ve kadının dışarıya yani çalışma hayatına atılarak cenneti kaybettiğini iddia ediyor. Ülke-mizde “**ifade özgürlüğü**” kapsamına giren tüm bu beyanlar, uluslararası toplumda

nefret söylemi olarak kabul ediliyor ve bunlar ciddi suçlar. Tüm bunların öğretilmesi gereken kurum olan iletişimin fakültesi için ne büyük bir utanç!

- Üniversitelerinden kadının kendini ifade etmesi "şiddet dili" olarak haykırılıyor artık demek Türkiye. Demek bundan sonra yüksek eğitimde okuyan kadınlar derslerde nasıl susmaları gerektiğini öğrenecekler. Kavga çıkarmadan nasıl kocalarına itaat etmeleri gerektiğini belleyecekler demek. Ama biz de size kadınları ezdirmeyeceğiz!

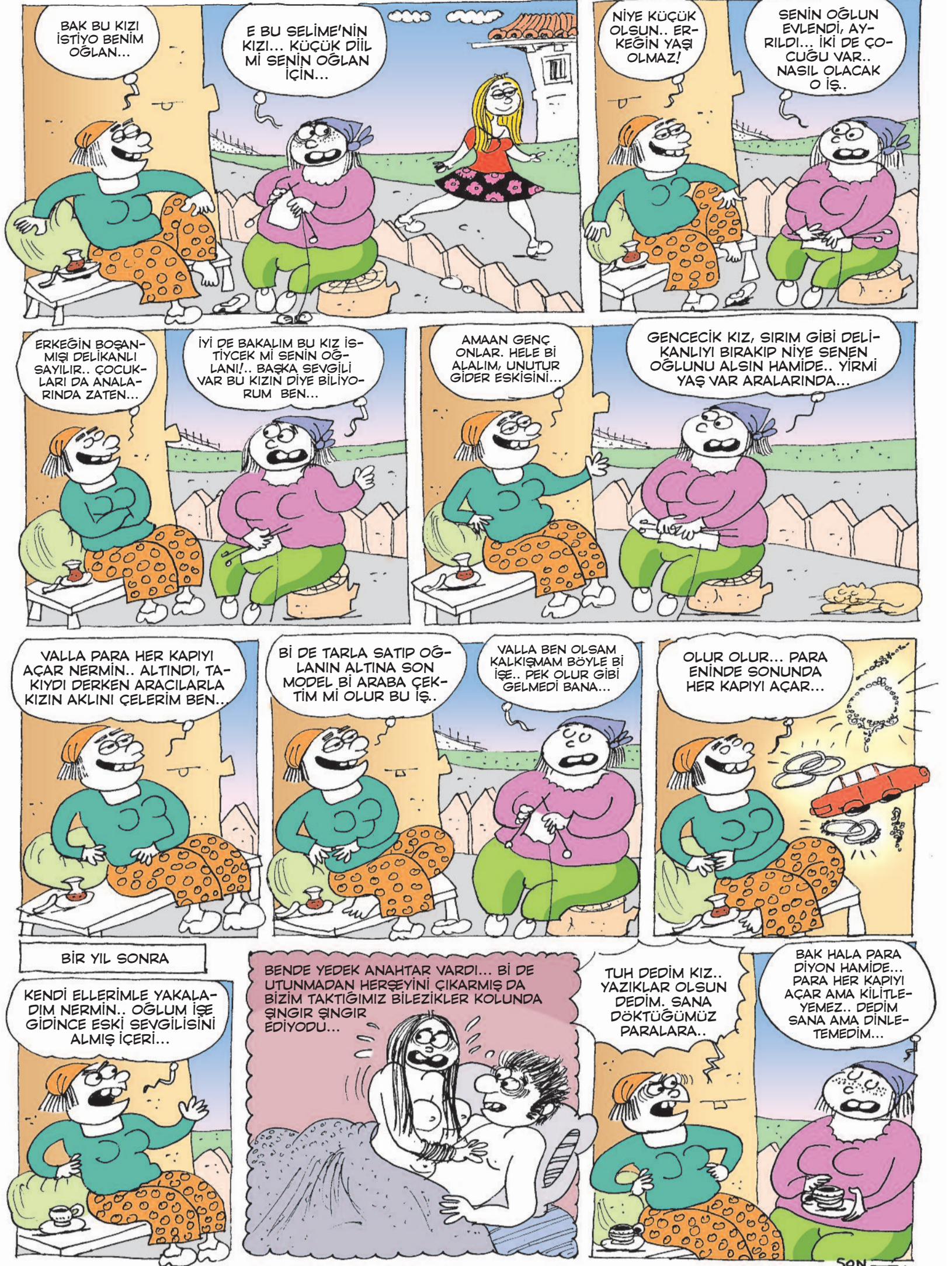
- Kadın düşmanlığını ortadan kaldıramayan bir toplumdan ne barış çıkar, ne demokrasi, ne de modernleşme. Kadın düşmanlığının olabildiğince yok edilmesi ve kadın-erkek eşitliği, 20. yüzyılın temel meselesiydi modern toplumlarda. Yoksulluk, cehalet, talan... Bunların hepsi çözülebilir. Ancak kadın düşmanlığı yok edilmezse, o toplum asla modern, eşit ve demokratik bir toplum olmaz.

- Vice News'un Türkiye'de yaptığı haberlerle tanınan muhabiri **Jake Hanrahan** tutuklandı. Nedeni **İŞİD** ve **PKK** hakkında haber yapmış olması. Eğer Vice News'u takip ediyorsanız; haberlerinde hiçbir yorum yapmadan, sadece

gittikleri bölgelerdeki oluşumlarla röportaj yaparak, onların mevcut durumdaki rollerini ortaya koyan bir haber portalı olduğunu biliyorsunuzdur. Türkiye'de artık gerçek habercilik zaten öldü de, artık ecnebi gazeteciler de güvende değil anlaşılan.

- Kırılmamak için altı yıl mağarada saklanan koyun **Shrek**'in isyanı herkesin pek ilgisini çekti. Neden çünkü mevzu komik. Kurban Bayramına hızla yaklaşmakta olduğumuz şu günlerde eliniz bıcağa gitmeden Shrek'i hatırlamanız dileğiyle, bayramınız kutlu olsun...

SEVMEK ZAMANI

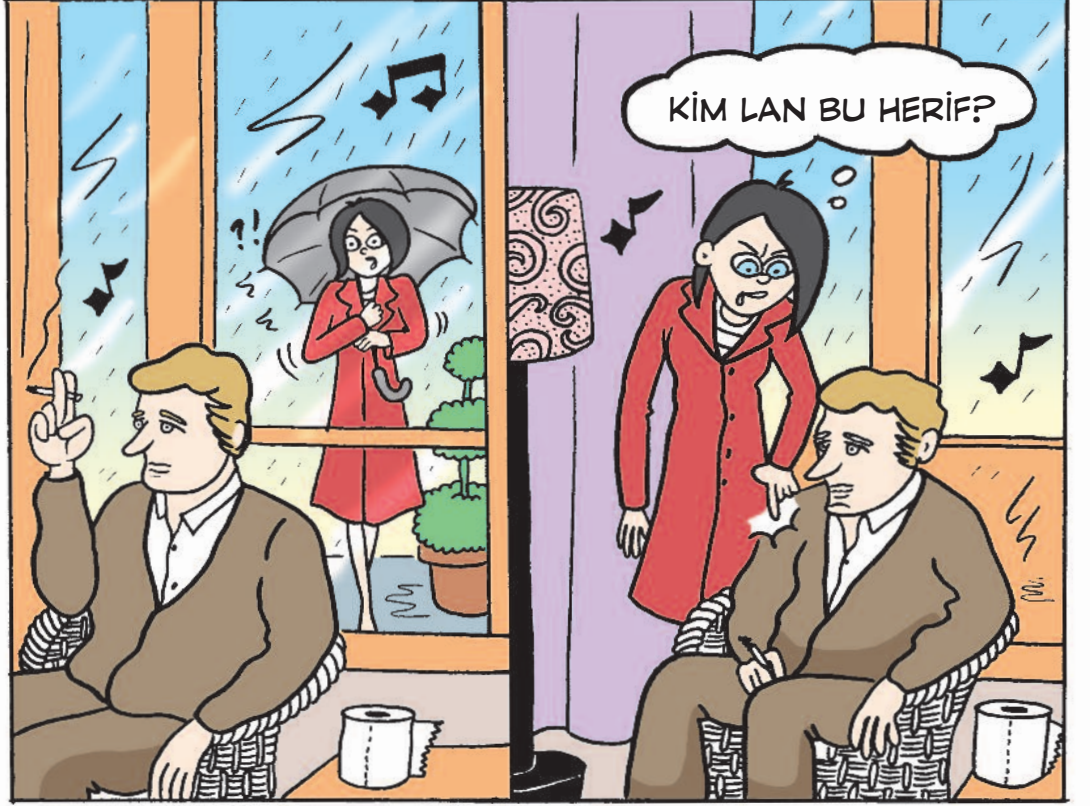
İpek Özsüslü - Müşfik Kenter

SİNEMOR

ipele öz süslü

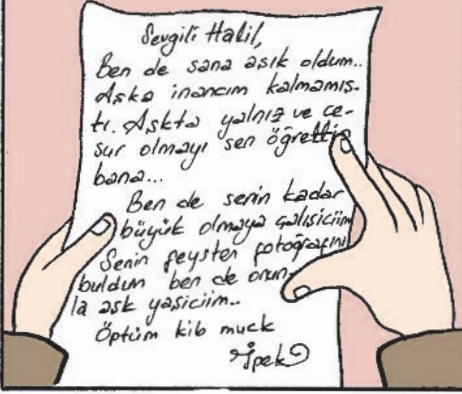

SONBAHARDA ADA ÇOK GÜZEL OLUR.. BEN VE ARKADAŞLARIM BÜYÜKADA'DAKİ EVİMİZE GİTTİK.. ANCAK EVDE YÜKSELEN MÜZİK SESİ BİZİ ŞAŞIRTTI..

DÖNÜNCE USTASIYLA KONUŞAN HALİL, EŞEKLER GİBİ PİŞMAN OLDU.. İPEK'LE KONUŞMAYA EVE GİTTİĞİNDEYSE BİR MEKTUP BULDU..

BU DAYAK ONU DAHA DA AKILLANDIRMIŞTI.

BENSE İSTANBUL'A DÖNDÜM.. TAKILDĞIM Bİ ÇOCUK VARDI BAŞAR DİYE.. ONUNLA KONUŞTUM..

DEMİK HALİL SENSİN.. NA KADAN DA 60'LI YILLARIN KIVANÇ TATLITUĞUSU BİR ERKEKSİN.. KIZ OLSAM VERİRDİM.. KIZIMI SANA VERMEKTEN ONUR DUYARIM.. HEM..

MEĞERSEM HALİL DE GELİNLİKLİ VİTRİN MANKENİ VE RESMİMLE GÖLDE TURLUYORMUŞ..

NE KAYIKTA NE EVDE FAZLALIK İSTEMİYORDUM.. HALİL'İN İPİNİ BAŞTAN SIKI TUTMALIYIM SONRA EVE BOK PÜSÜR DOLDURUR DİYE DÜŞÜNÜYORDUM ANCAK.. DÜĞÜN GECESİ GERDEK YATAĞINDA TERK ETTİĞİM BAŞAR MUTLULUĞUMU ÇEKEMEDİ.. YASALARIN DA KENDİSİNİ KORUYACAĞINI BİLDİĞİNDEN, İKİMİZİ DE VURDU.. BANG BANG..

İpek

“Mutluluk nasıl dayanıksız...”

Bu ülkede mutlu olunur mu? Ya da mutlu yaşanır mı? Sorduğum sorunun saçmalığına bakar mısınız? Tamam bu kadar yazmak yeter. Cevap belli; bence “hayır”. Bu yazıda burada biter öyleyse. Bayan Yanı da bıktı benim depresif hallerimden. Yazıyı yetiştiremeyince, kafam bozuk diyorum. Şimdi “biraz bunun üzerine konuşayım da sinirim geçsin” diyeceğim ama, konuştukça daha da mı mutsuz oluyorum ne? Cemal Süreya nasıl da haklı arkadaşlar; mutluluk dayanıksız. Bakın olayı nereye bağlayacağım, dikkatinizi çekmiştir belki bu yılın ilk yarısında Amerika Birleşik Devletleri merkezli bir kamuoyu araştırma şirketi olan Gallup, her yıl Mart ayında kutlanan “Birleşmiş Milletler Uluslararası Mutluluk Günü” için kapsamlı bir mutluluk araştırması yapmış.

Türkiye 143 ülkenin yer aldığı araştırmada, en mutsuz üçüncü ülke olmuş. Anket kapsamında 143 ülkeden yetişkin bireylere “bir gün önce ne kadar güldükleri, bir gün önce ne kadar iyi dinlendikleri, insanlar tarafından saygıyla karşılanıp karşılanmadıkları” ve “bir gün önce ilginç bir bilgi öğrenip öğrenmedikleri” sorulmuş. En mutsuz ülkeler sıralamasında Sudan birinci olurken, geçtiğimiz aylarda deniz kıyısında 20 kişinin öldürüldüğü terör saldırısı ile sarsılan Tunus, en mutsuz ikinci ülke olarak belirlenmiş. Türkiye, Bangladeş ve Sırbistan ile aynı puanı alan **mutsuzlar** sıralamasındaki ülkeler arasında ilk üçe girmiş. Araştırmaya göre, dünyadaki en mutsuz insanlar, savaşlar ve iç karışıklıkların yoğun olduğu Kuzey Afrika ve Ortadoğu bölgelerinde yaşıyorlar. Ortadoğu’da Suudi Arabistan dışındaki ülkelerin dünya standartlarının çok altında kaldığı da belirlendi. Türkiye’nin 100 üzerinden 54 aldığı puanlama sisteminde, dünya ortalaması 71 olarak hesaplanmış. Gallup’un bu araştırması, Güney Amerika’da yaşayan insanların mutlu olduğunu ortaya koyuyor. İlk ona giren ülkelerin tamamı Güney Amerika’da. Paraguay, 100 üzerinden 89 alarak dünyanın en mutlu ülkesi oldu. Güney Amerika ülkeleri, ve Guatemala 84 puan alarak, 1 takip etti. Gelir düzeyinin

çok düşük olduğu Guatemala’nın, dünyanın en mutlu 4. ülkesi olarak açıklanması, ülkelerin gelir düzeyinin mutluluk için temel bir faktör olmadığını ortaya koydu. Başka bir araştırma ise, her yıl Uluslararası Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü OECD tarafından hazırlanan . Gelir düzeyi, sağlık, güvenlik ve barınma gibi alanlarda, 30’dan fazla ülkenin durumu her yıl karşılaştırılıyor. İyi ve kaliteli bir yaşamın en önemli göstergesi

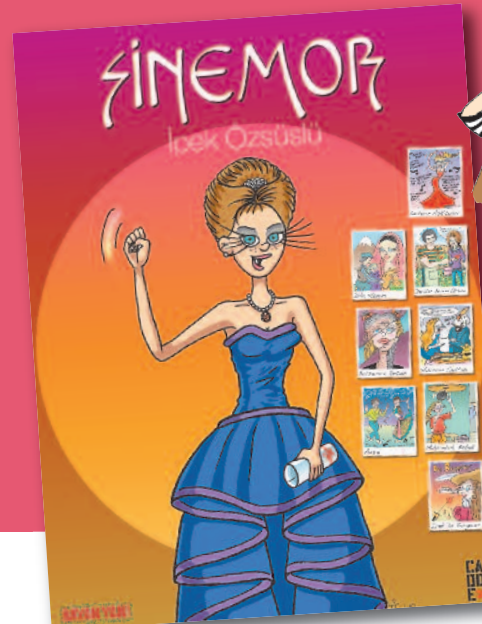
akademik literature göre; mutluluk. Türk vatandaşlarının OECD vatandaşlarına göre, genelde hayatlarından pek memnun olmadıkları ölçülmüş.

Türkiye’de ortalama bir günde, olumlu duygu ve düşünceler içinde olduklarını söyleyenlerin oranı yüzde 68, OECD ortalaması ise, yüzde 80. Nasıl mutlu olalım ki? Ne kadar uğraşsak da bireysel mutluluklarımız artık bu coğrafyada yüzümüzün gülmesine yetmiyor. Saymakla bitmiyor ülkemizin dertleri. Ölümü kutlayan bir coğrafya burası. Ne kadar teknoloji kullandığımızın ya da büyüme rakamlarının, ekonomik krizimsi duruma rağmen yatırımların vs. bunların hiç biri önemli değil. Memlekette huzur yok. Gençecik evlatlarını birer birer kaybeden insanlar var. Böyle ülkede insanın yüzü güler mi? Gençlere sağlıklı, mutlu, kaliteli bir gelecek vaad etmiyoruz, “**hadi gelin ölelim**” çağırısı yapıyorsunuz. “**Şehit olun ya, ben de olucam, güzel**

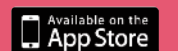
şey şehitlik” diyorsunuz. Kaybının ardından ağıt yakmasına bile izin yok insanların, “**bağırmanın şehidiniz cennete gidemez**” diyorsunuz. Oysa yas tutmak, yas yaşamak bir hak, iyileşmek yaşama tutunmak için. Yas tutmayın diyorsunuz. İnsanı katletmeye doymayan ülke, doğayı da dibine kadar sömürdüğünden selde 8 vatandaşımız ölüyor. Birazı da kayıp. Tam avaz avaz bağırarak ağlamak üzereyken, bir gülme tutuyor insanı. Ülke insan olsaydı manik depresif ya da bipolar olarak tanımlardım. Üniversitelerimiz de çok şenlikli, öğretim üyesinin biri çıkıp “**bölgedeki ahlak çöküntüsündendir o sel**” deyiveriyor. Geçici seçim hükümetinin aile ve kadından sorumlu kadın elemanı “**börek bilmeyen kadının evliliği dağılır**” mealinde parlak ve bilimsel bir cümle kuruyor. Bu kez de gözünden yaş gelene kadar gülüyorsunuz. Bitti mi sanıyorsunuz, biter mi? Bu ülkede delilik biter mi? Birden okulların geç açılması gündeme geliyor, neden? “**Önce oteller kapansın ki, çocuklar okula da gidebilsinler**” diyor. Buna gülmeyip başka ne yapılır ki? Eller havaya plaj partileri yapılan bir kıyı kentimizde, pazar yerinde yatıp kalkan, ölü çocuk bedenleri kıyıya vuran Suriye, Afganistan, Irak vatandaşları mülteciler. Basın özgürlüğü demecilerinin hemen ardından

gazetelerden atılan gazeteciler. Üstelik bir kahinimiz var, söylüyor, oluyor. Şok! şok! şok! bile olamıyoruz. Özgürlük, insan hakları ve mutluluk yaşadığımız ülkenin sınırları içinde yaşam kalitemizi belirliyor. Catherine Austin Fitts tarafından geliştirilen bir başka endeks daha var yaşam kalitesini ölçen, **Buzşekerli Endeksi**. Bu endekse göre; bir çocuğun buzşekerini almak üzere evinden çıkıp en yakın buzşeker alabileceği yere kadar ulaşmasına ve alışverişini tamamlayıp güvenle evine geri döneceğine, o şehir ya da ülke insanların ne kadar inandığına dair yüzdeyi hesaplıyor. Yani, bu aktivitenin sorunsuz tamamlanacağını düşünenlerin yüzde olarak fazlalığı o toplumun yaşam kalitesinin o derece yüksek olduğuna dair bir ölçüt ortaya koyuyor. Ah be! Catherine Austin Fitts, biz de “**çocuklar şeker de yiye bilsinler**” demeyi ne çok isterdik. Ama diyemeyiz, bizim ülkemizde yaşam kalitesini ölçmek için çocuklarımızı sokağa ekmek almaya gönderiyoruz. **Sıcak Ekmek Endeksi geliştirdik biz. Yaşam kalitemizi sıcak ekmek endeksi ile ölçüyoruz. Yaşam kalitesinde sınıfta kaldık, çaktık, kış üstü oturduk çoktan. Ve bu endeksin esas sorusu şu; neden büyümüyor çocuklar? Çünkü büyümeyiz 13 yaşında, 7 yaşında ekmek almaya giderken sokakta ölen çocuklar...**

İpek Özgül’den eski Türk filmlerine dair bir güzelleme

Tüm Satış Noktalarında ve

Dr. Gökçen Erdoğan

Birbirini Yiyerek Doyanlar Kulübü

BÖYLE ARA MI OLUR!

S: Sevgilim, 7 senelik ilişkimize ara vermek istedi ve 1.5 yıldır bu durumdayız, ne ayrı ne birlikte. Arada görüşüyoruz, konuşuyoruz. İş değişikliği, tatil planı, hastalık gibi durumlardan daima haberdarız. Ama öpüşme, sarılma, el ele tutuşma, günaydın mesajı gibi şeyler çıktı hayatımızdan. Bu ayrıldık mı demek oluyor anlamıyorum. Ama ayrılmış gibi değiliz. Ayrılmamış gibi de değiliz. Biz neyiz?

C: 7 senelik devasa bir ilişkinin ara verme süresi de ona göre oluyormuş demek ki, anlamış olduk. Valla öpüşmeyi, sarılmayı bilmem de günaydın mesajı mühim. Onu alamıyor ve yollamıyorsan ilişkinize verdiğiniz ara, ara görünümü ayrırlık olabilir. Bak ülkede koalisyon çalışmaları genç kız nazlanması gibi sürüp gidiyor. Belirsizlik anamızı ağlattı. Öyle mecazi falan da değil hani, gerçekten ağlattı analarımızı. Siyaset yapacak değilim, yani en azından burada. Çünkü muhtemelen şu an sen, aralıklı sevgilinin geceleri

eve kaçta döndüğünü kurula-
cak hükümetten fazla merak ediyorsundur, tipik sevdalı insan davranışı, yadırganacak bir şey yok. Lafı dolandırmayayım; demem o ki belirsizliğin Allah belasını versin! Hayat kısa, şimdi ben sana zıncı diye ölebileceğin, iç karartıcı milyon tane felaket senaryosu çizebilirim, bugün varsın yarın yoksun belki. Muallak geçen her gün, ömründen alıyor. Ölmüyorsun ama ölmüş gibi bir şey oluyorsun yani. Mutlu olsan olamazsın, mutsuz olsan elle tutulur bir neden yok, layığıyla bunalıma da giremez insan, ayakları kıçına vura vura zıplayamaz da sevincinden. Öyle bir şey bu muallak. Sevmeyiniz efendim muallak. Zaman ilaçmış da her şey zamanla çözülürmüş de, he iyi dediniz onu da, yeni bir yüzyıla da girmeyelim yani ilacı alırken. Olumsuz bir sonuç bile, sonuçsuzluktan iyidir. Ayrıca canını sıkırmak istemem ama belki de 'daha iyisini bulana dek en iyisi

Platonîğe Mektuplar

bayanyanidergi@gmail.com

Herkesin çocukluğunda, ergenliğinde platonik aşık olduğu biri vardır. Benim de vardı. Kim miydi? Efendim ben ergenlik yıllarımda basketbol oynadım, basketbolla yatar basketbolla kalkar, bir gün ünlü bir basketçi olacağımın hayallerini kurardım. Piyasadaki bütün basketbol gazetelerini, dergilerini alır, basketbolcu kartları biriktirirdim. Türkiye'deki maçları kaçırmaz fikstürleri ezberlerdim. Yalnızca NBA maçlarını izleyemezdim çünkü saat 22.00 de yatakta olma kuralım vardı. Elbette basketbolla böylesi dolu yaşantımda aşık olduğum ünlü kişisini de kendi camiamdan! seçmiştim. Bu kişi İbrahim Kutluay'dan başkası değildi. Sağdan soldan İbo fotoğraflarını keser keser biriktirirdim.

Maçlarda İbo'ya bir haksızlık yapılsa koltuklarda zıplar, sakatlınsa ağlar, oyun dışı kalırsa onunla ağlar, sayı alınca birlikte sevinirdim. Çok emindim, büyüyecektim ve İbrahim'i tavluyacaktım. Mutlu bir yuvamız olacaktı. Ailesi hakkında da geniş bilgiye sahiptim. Kızkardeşi Özlem'e görüncem gözüyle bakıyordum örneğin. Röportajlarını noktası, virgülüne okuyor, İbo arabada Tony Braxton dinliyorsa ben de dinliyorum hangi kitabı okuyorsa okuyordum. Ailem, arkadaşlarım bu aşkı kabul etmişlerdi. İş bir tek İbo ve benim karşılaşmamıza kalmıştı. Kim İbo hakkında ne duysa gelip bana söylüyor, tv de çıksa telefonla haber veriyordu.

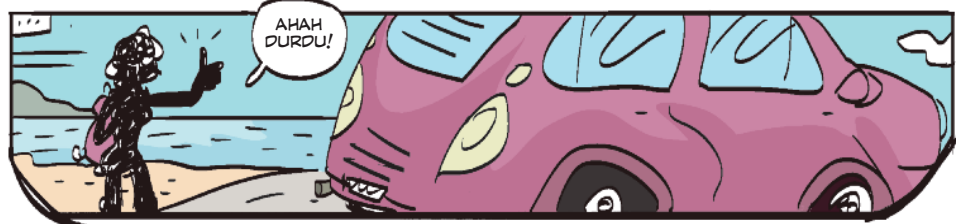
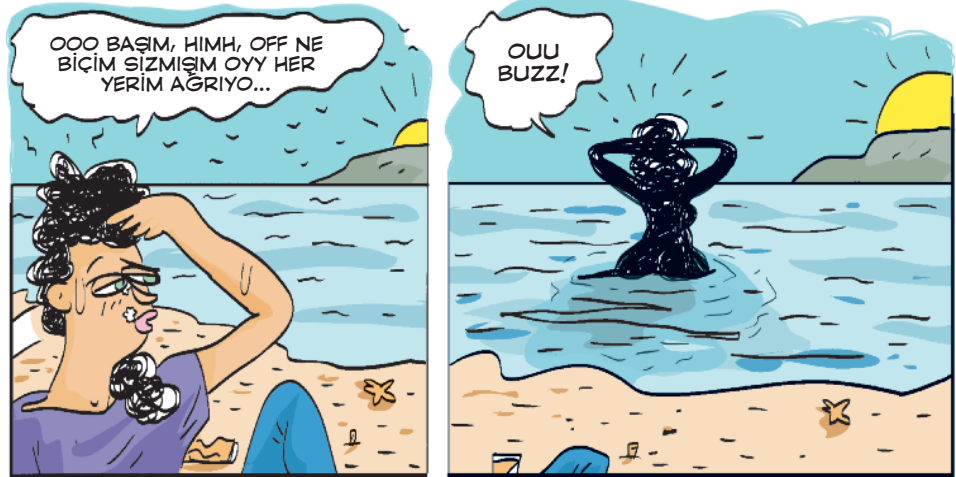
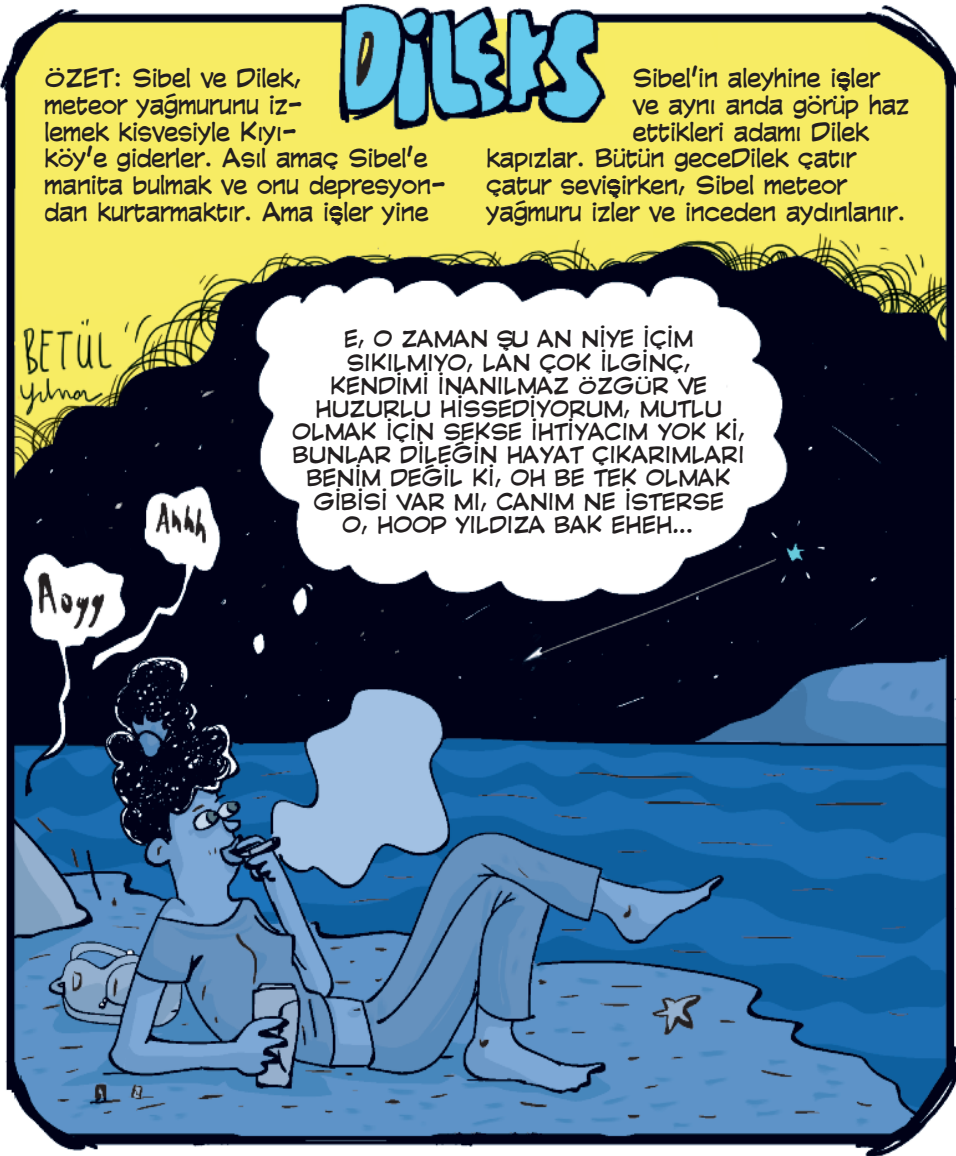
Birgün acı bir haberle yıkıldım. İbrahim evet benim İbrahim, şarkıcı D. A. ile beraberdi. Ortalık bu haberle inliyordu. Kulaklarım inanmadım yoo gerçek olamazdı. İbo

bana bunu yapmazdı. Walkmanimi kulağıma takıp her ergen gibi triplere girmek ve ağlamak için odama çekildim. Radyoda Şahsenem çalıyordu "Sana ağlayan kimdiii, seni kim candaaan sevdiiii... ne hale düştüm şimdiii, gözyaşlarım anlatıııı..."
İpek Özsüslü

Merhaba ablaaammm... Benim de bir platonik aşkım var. Henüz onu görmedim tanımıyorum ama çok aşıkım yaahhh, sadece atlı adam olduğunu biliyorum yaa.. Katiyen bir görüşme bir bakışma bir konuşma gerçekleşmiş değil. Böyle aşk olmaz olsun kahrolдум dilber abiiii.. İneklerle dertleşip hergün köye birgün bayan yanının gelceğini falan hayal ediyorum. Yaşım genç daaha yaaa gencim güzelim herkesi üzerim maşşallah.. Şimdi ben naapayım. Derdimden Ferdi Tayfur'un gençlik yıllarındaki öküzlen tarla sürme modunun hayvan gibi hıyar toplama versiyonunu yaşıyorum. Şimdiden teşekkürler. Cicim. Öptüm. Rumuz: Amanos kızı :)

Onu komşumuzun düğününde gördüm. Fonda 'o yana da salla gül bana, bu yana da salla çalkala' çalıyordu. Oynuyordu, kendinden geçmişti. Ayakkabılarını fırlattı, yalın ayakta. Kim olduğunu öğrenebilmek için hayırlamaya giden annemi düğün videosunu izlemesi konusunda tembihledim. Ne yazık ki henüz almasılar stüdyodan. Umudumu yitirmiş değilim.

Rumuz: Damadın mahalle arkadaş

bu' durumu sizinki, hem sevgilinin açısından, hem de senin açısından. 'Seviyorsan git konuş'. Motto bu. Ha bir de ne diyorlar, 'olduğu kadar, olmadığı kadar'. Klişelerden klişe beğenirken finali de şununla yapmak isterim 'amaaaan sana erkek mi yok!'. Muallak bir sevgiliden iyidir, net bir yalnızlık.

BEKLEYE BEKLEYE KURUMUŞ

S: 6 yıldır evlenme teklifi bekliyorum, iflahım kesildi. Milyon defa yemeğe çıktık, tatile çıktık. Teklif bekleye bekleye içim kurudu. Kızlar evlenme teklif edemiyor mu yaa!

C: Nedir bu her yemeğe baloya gider gibi gidip karnı tok, ruhu aç dönen kadınların dramı ah ah! Kızlar da teklif eder, neden etmesin? Evlilik iki kişilikse teklifi de iki kişiden biri yapabilir. Yaa baktın hiç olmadı, evlenmenizi üçüncü kişi bile teklif edebilir ki ona da görücü usulü diyoruz zaten. Ama ince bir hesap yapmak da lazım. Neden teklif etmiyor mesela? Daha var diye mi düşünüyor, 'aman evlenip de n'apcaz, iyiyiz böyle'cilerden mi, evlilik ona göre mi değil, yoksa evlenmek istediği sen mi değilsin, tövbeler olsun bu

Sevgili Bayan Yarı, Benim platonik aşkımı hiç reelde görmedim. Face'den arkadaşışım. Ben kendim sol görüşlü bir ailenin kızıyım, apolitiğim. O ise ülkücü. Onun ilgisini çekebilmek için sürekli Nihal Atsız, NFK paylaşımları yapıyorum. Devrimci kuzenlerimle kopma noktasına geldim. Kapak fotoğrafımı 'şu benim öksüz Türklüğüm' yaptığımda like yaptı, bir de adının Göktürkçesini yazdığımda. Bense onun herşeyini beğeniyorum, ne Türk büyüklüğünün ölüm yıldönümlerini atlıyorum ne de kafatası ölçümlerini.

Rumuz: Dişi Kurt

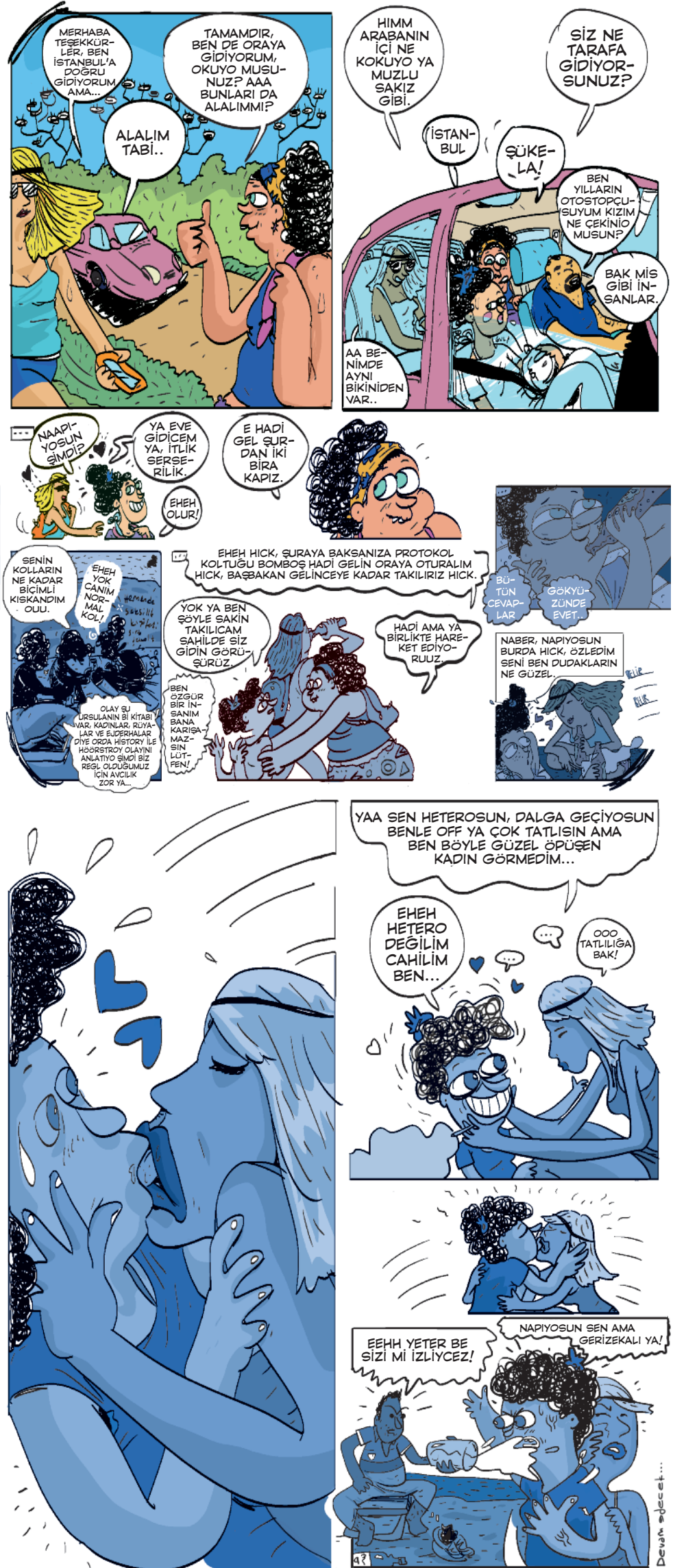
Platonik aşkımı bir kafede otururken gördüm yanında başka kızlar da vardı. Yalnız kalır diye bekledim ama tuvalete bile topluca gittiler yalnız yakapayamadım. Zalım bana bir kez dönüp bakmadı. Ya telefonuna ya da arkadaşlarına baktı. Bari evini öğreneyim bakkala çakkala sorarım diye takip etmeye karar verdim. Alışverişe çıkmışlar, gittikleri Avm'de girilmedik mağaza bırakmadılar. Onun için Mango'ya bile girdim. Ancak soyunma kabine bile toplu halde girdikleri için yine yalnız yakalayamadım. Günün sonunda ayakkabımın altı açıldı. Buz gibi AVM'de tüm gün dolaşip birden sıcak havaya çıkıp bir de onların peşinden metrobüse binince ani sıcaklık değişimine alışık olmayan bünyem tepki verdi. Soğuk terler dökerken bağırsaklarımda tuhaf hareketlenmeler başladı Halıcıoğlu'nda inip umumi tuvalet aramaya koyuldum. Aşkımız da başlamadan bitti.

son seçenek hiç hoş olmadı. Gel gör ki bu da bir ihtimal. Yapacağın ince hesabın en can alıcı kısmı ise 'hayır' derse ne yapacağın. O kısımla ilgili ne düşünürsün bilmem, zirai saman kağıda baskıda interaktif bir aşamaya gelemedik henüz. Ama bunu da göze alman lazım. Şimdi düşündüm de erkekler ne şanslı, bir kadına evlenme teklif ederken 'hayır' deme ihtimali yok denecek kadar düşük, heyecandan tek taşı yutmasa, kalkıp Bollywood dansı yapmasa yeter. Evet diyeceği kesin gibi bir şey. Ama bir erkeğe evlenme teklif etmek öyle mi? Teklif erkeğe düşer diye gurur yapma ihtimali bir yana, hayır diyemediği için mecburen evet deme ama sonra evlenmeme ihtimali bir yana, çılgınlar gibi sevinip ohh be evet deme ihtimali bir yana, kaçan kovalanır ilkesinin bir kez daha çalışması bir yana... Bir erkeğe evlenme teklif ederken 'evet'ten emin olmakta fayda var. Ya da 'hayır'a hazır olmakta. Ha bir de şeyde fayda var tabi; evet dedikten sonra 'madem evlenecektin ne diye teklif etmedin!' fırçası atmakta. O önemli, onu ihmal etmeyin. Özetle ana kural ne, anladık mı? Sonuçlara hazır olduğundan emin ol sonra teklif et. Hadi inşallah!

Rumuz: Yaşasın küçük esnaf.

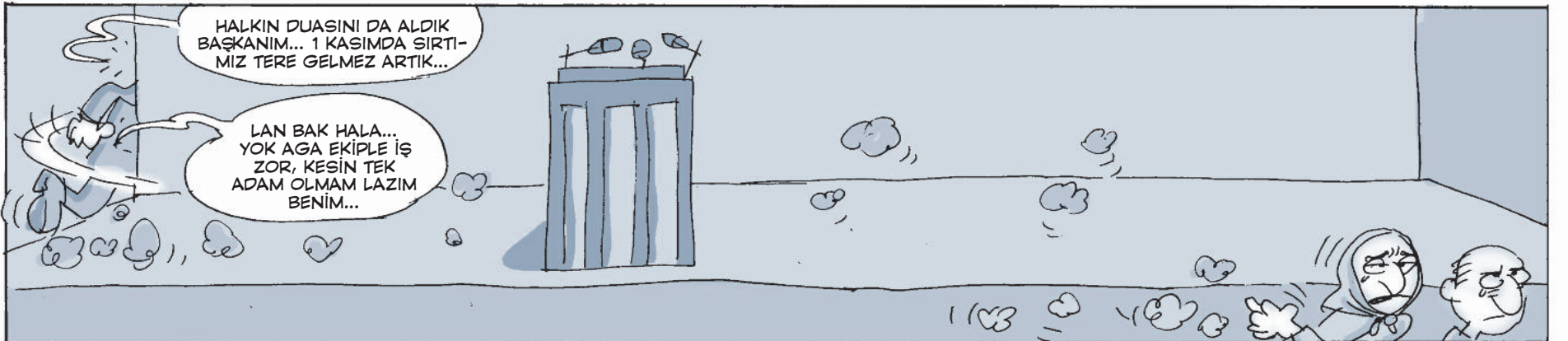
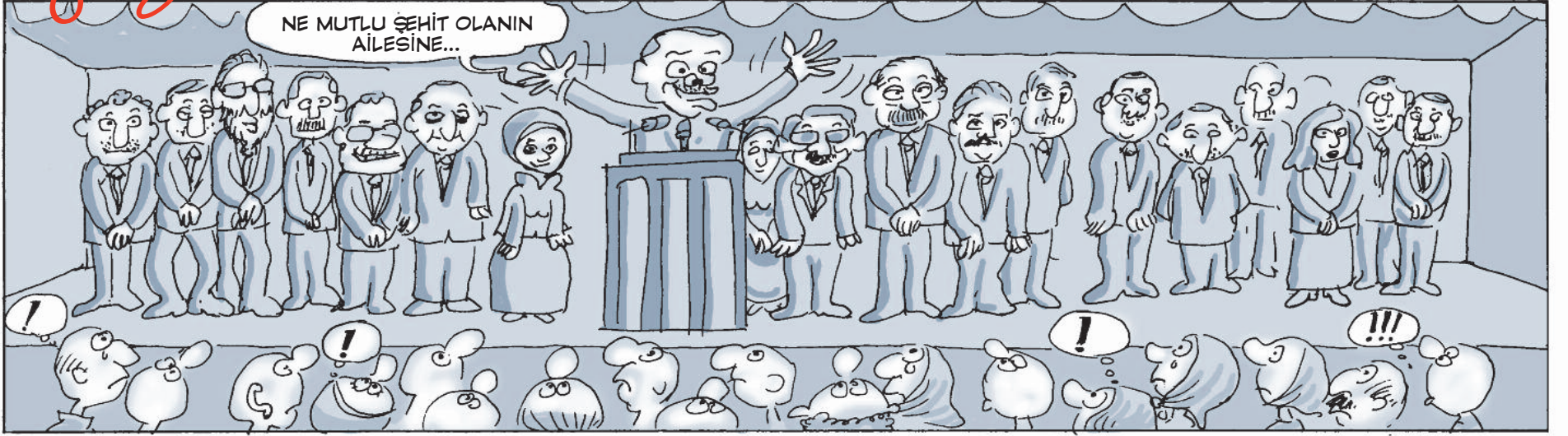
Merhaba. Yaşım 17, fazla deliyim yaşıma göre oldukça abaza bi tip falan; hani bildiğin 'Ahmet Abi' tipi var bende genelde çok beğenilirim ama halimi tavrımı gizleyemediğimden hep; kız sen dağdan mı indin, yoksa erkekten dönmemisin, ne zaman büyüyeceksin, ruh hastası, deli vs tepkilerle karşılaşırım. Kolay kolay kimseye bağlanamam bağlanınca da bırakmam. Utangaç değilimdir ancak sevince kedi gibi oluyorum. Benim aşkım da platonik sanırım, bilemiyorum açıkçası... Bi gün baktım Face'de biri ekledi beni sonra kabul ettim 'selam nasılsın' dedi ben de tabi yapıştırdım cevabı: 'sana ne gevşek' dedim. Neyse böyle o yazdı, ben yazdım... Bir gün okuldan çıkmış eve gidiyorum, aman tanrım, bi baktım zebellak gibi upuzun biri kolumu tuttu beni! Hatırladın mı, dedi bağırarak uzaklaştım. Peşimden geldi neyse ben çocuğu atlatayım falan filan bi baktım kara sevdaya düşmüşüm. Şimdi her gördüğümde kaçıyorum, peşimden gelip konuşmak istiyor o da. Yüzüne bakamıyorum bakınca da gülüyorum ister istemez ne yapmalıyım bana bir yol gösterin lütfen... Face'deki beğenilerinden tutun instagram'daki takipçilerine kadar tek tek biliyorum, sizce oda beni takip ediyor mu?

Bahtı Gara

Gaz Bedava!

GÜNÜM BAZIK

Kedi Kadın

Elif Nursad

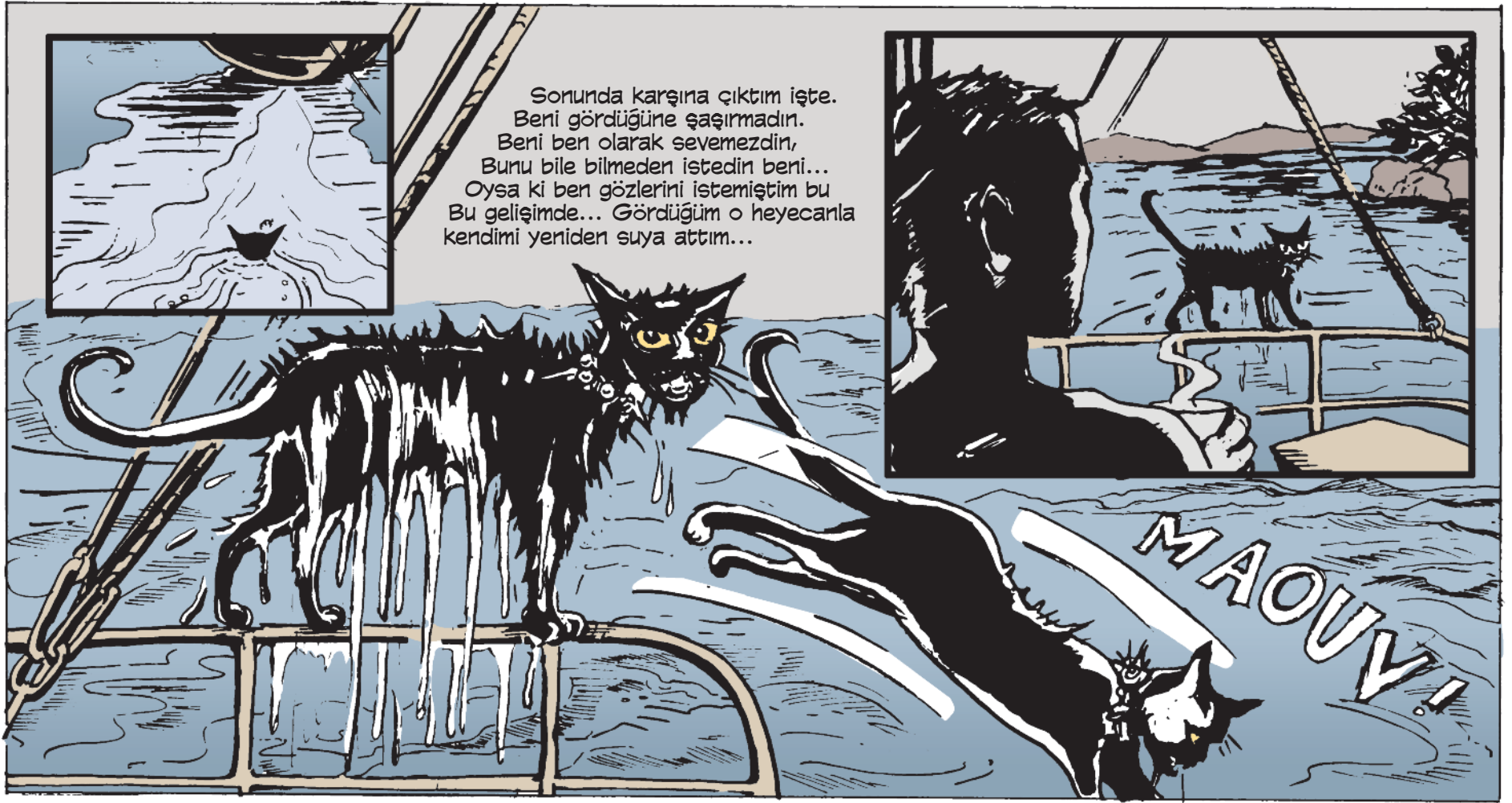
Şehir nefes alamıyordu. Tüm aykırılığım benden tiksiniyordu. Ben onu sevmek isteyince, kilitlerim çözülüyor; ihtiyaç duydukça sefilleşiyordum. Bitmek bilmeyen bir savaştaydık!! Herşey kas katı kesilmişti. En sevdiğim karanlık arka sokakların, yangın merdivenlerinde kaybolmak artık hiç cazip gelmiyordu. Ruhumu kaybetmiştim. Her gece dikizlediğim, ait olamadığım evlerden sızan ışıkların bana yetmediği günlerdi. Bir pencere aralığından bile içeri sızabilecek heyecanı bulamıyordum içimde. Işıksız binaların gölgesinden kayarken, çakılıverdim, sevgisiz geçen hayatımın tam ortasına! Oysa ki ben bir Kedi Kadınım İstanbul'da!! Ve savrulmak istedim; bilinmeyen bir yere sıçramak! Belki de kıyısında köşesinde durmak yalnızca! İncinmeyi istemeyecek kadar ürkekçe... Bir daha ki geri dönüşüme kadar...

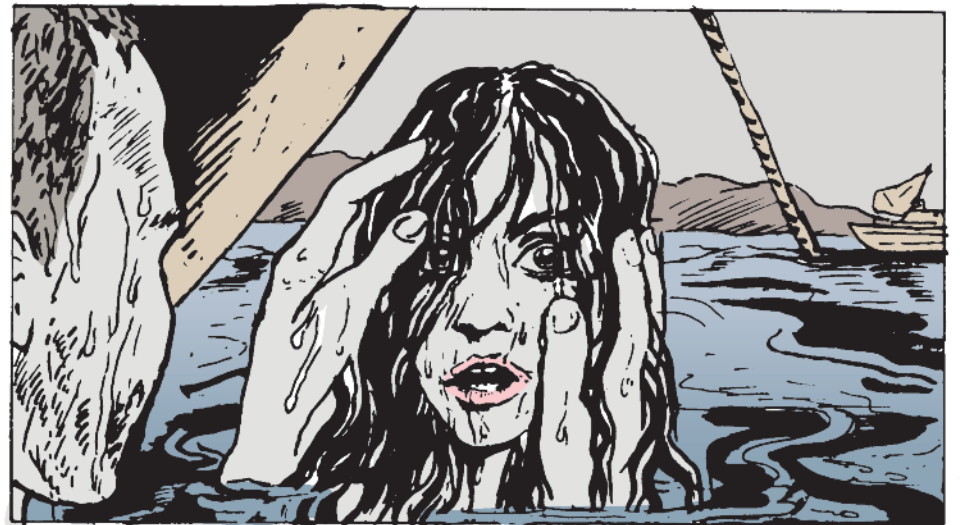
Ordan buraya sürüklenirken beni alıp götüren bir şey oldu. Çok uzaklara; o sensin! Güneş daha yeni doğuyordu ki aradığımı bulduğumu sanıyordum. Hislerim yanılmıyor. Bu kadar uzun yolu boşuna gelmedim...

BEN HASTAYIM. BENİ AĞIRLA. ORDASIN BİLİYORUM...

Sonunda karşına çıktım işte.
Beni gördüğüne şaşırmadın.
Beni ben olarak sevemezdin,
Bunu bile bilmeden istedin beni...
Oysa ki ben gözlerini istemiştim bu
Bu gelişimde... Gördüğüm o heyecanla
kendimi yeniden suya attım...

...Ve takıldın peşime. Gözlerinle karşıladın beni. Birden ürperdim. Çıplak savunmasız, hissettim. Ellerinde yüzümü yıkadın. Denizin suyundan alıp, defalarca ovaladın yüzümü. Kendine çeken sıcaklığını hissettim.

Sonra avuçlarının
içine aldın beni. Me-
safeni azaltmıştın.
Konuşmasında ko-
nuşmaya başlamıştın
sanki. Ama ben sa-
dece gözlerini iste-
dim bu gelişimde...
Birden zayıf düştü-
ğümü, kendimi sana
teslim etmek istedi-
ğimi düşündüğüm
anda kayboldum...
Bir vahşi olduğumu
unuttun!!

Ellerin boşlukta kaldı. Seni savunmasız yakaladım. Nefessiz kalacağımı bile bile... Korkak değilim ben! Ama biliyorum ki beni seve-mezsın...

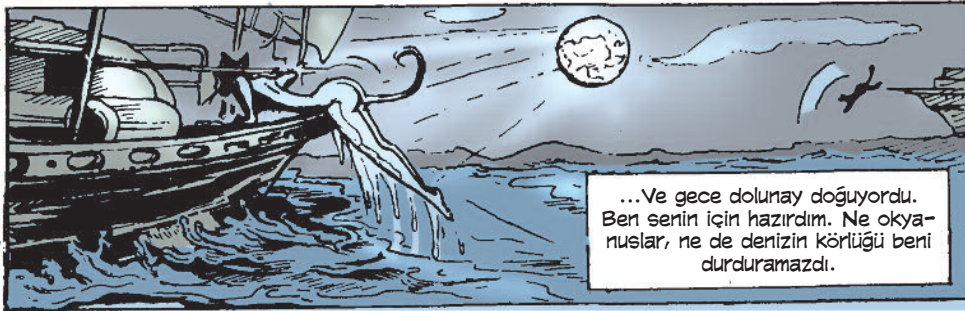
BAZEN GÖRMEK HERŞEYDİR. OYSA BEN HERŞEYİNİ ALDIM!

Unutmak ve kaçmak için uzaklaşıyorum. Ben bir kaçığım. Yalnızca küçük parçalar almak isteyen. Asla bütünü isteyebilecek gerçekliğim yok...

O günden sonra uzun zaman geçti. Uzaklardan dönüşünü seyrettim. Bir gün sadece denizi istedin...

...Ve gece dolunay doğuyordu. Ben senin için hazırdım. Ne okyanuslar, ne de denizin körlüğü beni durduramazdı.

Beni istedin mi bilmiyorum. Bana gel dedin mi? HİS bu!! Hislerin bulanıklığına sığınmak Herşeyi affettiriyor... Seni öpmek için geldim bugün! Yine ürperdim. Tüylerim dik dik oldular. Üstümden akan tuzlu sular bile tüylerimi yatıştırmadı...

Yalnız değilsin!! ama yine de geldim; meydan okur gibi. Beni unutamazsın! Asla korkak olmadım ben!! Sadece imkansız istedim ben. Senin imkansızlığın benim o kadar çok iştahımı arttırıyorki!!!

Bu yalnızca hayvani bir açlıksa açlık!!
Kaçak bir öpücük için geldim ben!! Bir
hırsız gibi çalmak için! Gecenin en güzel
anını yanındakinden almak için!
Hiç utanmadan!!

GİT BURADAN UYANICAK!

ŞİŞİŞİTT!

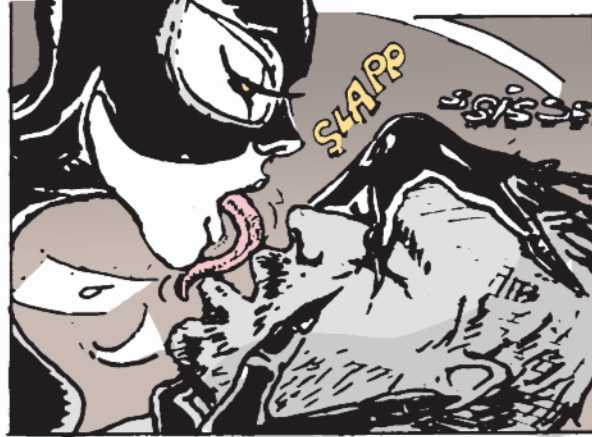
HAA! NAPIYORSUN!

ŞİŞİŞİTT!
ARAMIZDA
YABANCI BİRİ
VAR! ONU
UYANDIRMA-
MALIYIZ!

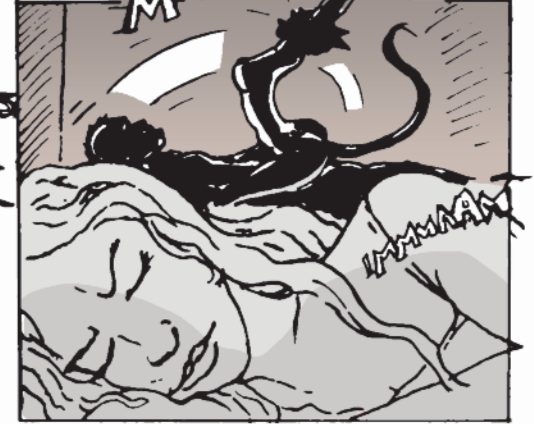
MAOWW!

İSİİİRRMAAAA!

SLAPP

MAOWW!

Herşeyini ele geçirmek istiyorum. Seni fethetmek istiyorum ,sana kendimi bırakmadan. Sonra kaybolmak. Evet çok bencilce Ve şımarıkça. Sınırsız bir zaman verilmediğini bilerek yaşarım ben! Her an tetikte! Her an tehlikede olduğumu unutmadan. Strateji bekleme benden. Vahşi, siyah bir kediyim, istenmeyen...

AHHH!
HAYIR!!

AAAA
AAA!

NEER OLUYOR
BURDA

DUR!
GİTME!!

Beni tanıma
dedim. Seni
tanımamda
gerekmiyor
sevmem için.
Bu benim
için öyle!!

Bu sayfa çizilirken, Salma Hayek 'in dans ettiği "From Dusk Till Dawn" dinleniyordu...

ÇİRKİN KADINLAR DÜNYAYA KARŞI

Aramızda gece ışıklarıyla Dubai'ye ben-zeyen kadınlar var. Sabah olduğunda ise balbumuna dönüşüyorlar. insanı hayrete sürüklemekle kalmıyor, bir de gaflet prensesi olmana sebep oluyorlar.

Şehrin güzel bir gecesi, güzel arkadaşım İlke'yle bol bol parlanıp alemlere aktıydık. Ona buna mavi boncuk dağıtan İlke'yi hayranlıkla izleyip eğlendiydim. Finalde gözlüklerimi çantasında unutup, ertesi sabah çok erken satte evine gitmek zorunda kalıyorum. Her insan evladı gibi zili çalıyorum. Uyuklu uyuklu biri açıyor sonra. Ona İlke'yi soruyorum. Böyle.. Bir şeyler diyor gözlerini belerte belerte. Duyamıyorum ama. Sesi uzaydan geliyor çünkü. Ne dediysem çok kızmış olacak, hisimla gözlük kutumu fır-latıp kapağı çarpıyor.

Birkaç dakika sonra jeton düştüydü, kapağı açan İlke! Bu defa "tanımadım ama çok pardon" demek için geri dönüyorum. Dönme... Toparlayamıyorum tabi. Zaten ben sana bi şi diyeyim mi seyirci, toparlamaya çalışmamak lazım öyle durumlarda. Böylece hayatımın, ilk sahtekar kız arkadaş şokunu yaşıyorum. Hala atlatamadığımı söylemeliyim.

Pekala, çirkin olmak kader değildir. Öyle ki, günümüzde güzellik her kadının ulaşabileceği bir seviyeye erişmiş. Her türlü amaca göre hizmet bulunmakta. Neticede her kadın alımlı-sözlük anlamıyla, alıcısı bol- olmak ister. Ne kadar çok alıcı istersin o kadar kesenin ağzını

açarsın.

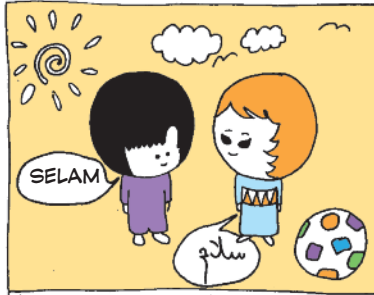
O kadar yatırım yaptıktan sonra bütün hikayenin, sadece baş döndürücü Facebook fotoğrafı haline gelmesi çok ironik bir de. Baya baya Dünyayla alay etmekte. Direk, nani yapıyorlar adeta. O mal erkeklerin de koynuna ne aldıklarından gün ağarınca kadar haberleri olmuyor. Biz erkek olsak ve sabah uyandığımızda yanımızda öyle bir şey olsa ölü taklidi yapmayı tercih ederdik.

Derler ki, "güzel kadınlar hayata bir/sıfır önde başlar." Biri de çıkıp demiyor ki, aman ha, makyaj çok acayip bir şey, bir/sıfır başladığın yarısı beş/üç kaybedebilirsin. Çünkü meme farkıyla filan depar atıyor, bir de senin koştuğun yerlere raptiye diziyor.

Bu, hayat yolumuza raptiye dizen orantısız rakipler ava çıkarken gerçek görüntülerini kamufle etmekte ustalar. Yarışamıyorsun ki anacım, nasıl yarışasın? Güzel kadınların aklına gelmez çünkü, mütevazı bir araba fiyatı kadar çanta satın almak. Yahut en pahalı berberde saçları ukala taratıp, ev kirası ederinde şampanyalar yudumlamak.

Bazıları kadınların erkeklerle güzel görünmek için o kadar süslendiğini düşünebilir. Oysa yapılamayan araştırmalara göre kadınların kadınlara hava atmak için süslendiği kanıtlandı. Hadi kadının ne düşündüğünü geçelim, neticede kendimizden daha bakımlı kadınları hor görmek fitratımızda var. Peki ya erkekler ne düşünüyor Facebook'ta aşık olduğu kadın hakkında? Elbette güzel kadınları için de güzel

hafıza

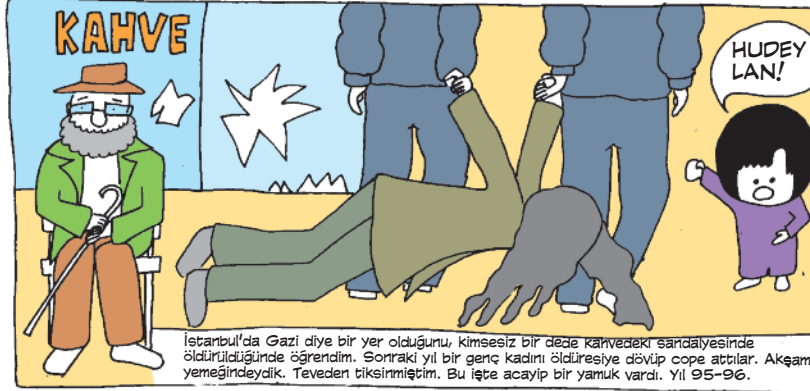
Körfez Savaşı: 1990 Ağustos-1991 Şubat arası on binlerce insan öldü. Gözümüzü bu savaşa açtık bir kuşak. Korkmuş, çekingen, tatlı arkadaşlarımız oldu: ZAYNAB

1991-1995 arası yine renk renk arkadaşlıklar kuruldu. Bosna Hersek'ten çocuklar gelmişti bizim okula. Büyükle savaş ve katliam diyordu. Bense "Arkadaşım Münira" diyordum.

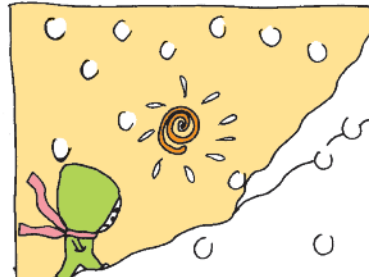
Bilmiyorum 90'lar kadar listesi kabank dönem var mı ama bunlar hep o pis yetiçkinlerin iydidi. Bir de bizi kek zannederlerdi: "Çocuklar etkilenmesin."

İstanbul'da Gazi diye bir yer olduğunu, kimsesiz bir dede kahvedeki sandalyesinde öldürüldüğünde öğrendim. Sonraki yıl bir genç kadını öldürmeye döviz cope attılar. Akşam yemeğindeydik. Teveden tiksiniştim. Bu işte acayip bir yamuk vardı. Yıl 95-96.

* Hayat boş.
Arkadaşlarımızı alıyordu. 2003'te üsler gösterdi ABD'ye verilen "politik" desteği. Göç yollarında, hayatının kurtarabildiği kadınları sürükledi insanlar oraya buraya.

2008'de güneş operasyonu. apak karın içinde olmuştum. Hiç unutmuyorum, ordu resmen ABD kalk deyince kalkmış, otur deyince oturmıştı. 2011'de Roboski.

Yine karlı ama insansız bu defa... Ne çok can aldınız gözünüzün içine baka baka. Rojavalı bir çocuk bana, babasını nasıl kestiklerini anlattı.

Bütün çocukluğumuzu umudumuzu... Yo! "Çocuklar etkilendi" Biz neler gördük, sen hiçbir şey değilsin. Sonu gelenler arasında belki bir çeyisin.

Dünyanın her yeri evim olmuş, benim ailem seniinkinden kalabalık. Sen gidersin, biz kalırız.

HAZIR MIYIZ HANZALA!

olduğunu düşünüyorlar, el-bette...

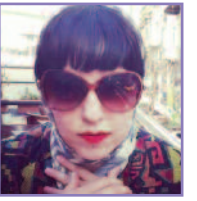
Yine yapılamayan araştırmalara göre, erkeklerin ev kirasına alerjisi olduğu ispatlanmıştır. Buna karşılık erkek kışının "lükse bağımlılık kazanmış bir tür" olduğu da ispatlanmıştır.

Görüldüğü gibi "Her kadın güzeldir" safsatası yüzünden insanların akli dengesi tehdit altında. Her kadın güzel değildir, afedersin. Zaten makyaj sektörünün bu kadar genişlemesinin sebebi de budur.

Kadınların piyasaya,

pardon evden çıkarken kullandığı akıl dışı yöntemlerden ve en sık kullanılanıdır makyaj. Tamam, makyaj dinimizce de caizdir. Sürülür, günahı yoktur. Yalnız biraz adaletle davet edeceğim. Hayır, hayır ediyorum. Pekala, ettim.

Büyük Türk düşünürü Redd'in, gece 12'den sonra balmumuna dönüşen kadınlar için yazdığı şarkısı var. Boşver... Badanacının bile makyajlı kadınlardan daha dürüst olduğu bir dünyaya çocuk getirmek çok sakat fikir.

GÜNDEMLİK KAYNIYOR!

- Hayat arkadaşlığımı bitirmişim ki, hayatta arkadaş kalmam EX ile..
- EX'in evi terk ettiği gün anayasa değişikliğine oy kullandığımız 12 Eylül 2010'a denk gelmişti. Ve Netekiiimmm!...
- **"Aaaaa, biz "EVET" dediğimiz gün siz "HAYIR" dediniz"** diyerek tarafını belirten akraba için, ayrılığın anlamı bile oy kullanmak...
- Bütün EX'leri **İrlandalı Boksöre** havale ediyorum..

KADININ FENDİ, KADINLARI YETTİ...

Aile yıkımlarımda yine kadın kadını suçluyor..EX aldatır,en yakın kadın;"koca ile yatağını mı ayırdın acaba ?", aile yıkılır aileden sorumlu bakan kadın; "kadın aile içinde ele alınmalı... kocaya börek mi yapmadı mı acaba?", kadın tecavüze uğrar, diğer kadın;"açık seçik miydi acaba?"... aileden sorumlu kadınında temel sorunu kadın ..

• Bakmayın siz **AİLEYE** bakanın; "eğer bir Müslüman kadın börek yapmasını bilmiyorsa o aile dağılmaya mahkumdur."

demesine.. Ev yemekleri sevmeyen, yenecek her şeyde gözü dışarıda olan EX'in yaşattığı fast food mahkumiyetinden, EX ailemin dağılması kurtulup, kendi yaptığım ev böreklerine kavuştum...

- Kadınlar börekleri yaparken, oklavayı, şiddet uygulayan kocaya fırlat-salar, aileye ancak uzaklardan bakan EX kocalar olur..
- Karısı her koşulda, sacda, tepside, tavada börek yapmasını bilir, ama EX'lerin karılarını aldattıkları kadınlar börek yapmayı bilmeyen kadınlar hep..
- Börek yapmayı bilmeyen kadın yoktur, kadına bakan aileden sorunlu kadın vardır...
- Hangi dine mensup olursa olsun, her kadın börek yapmayı bilir ve EX kocanın aileyi dağıtmadan önce, sofraya tahtası ile kafasını dağıtacağı, börek araç, gereçlerinin şiddet içerikli olduğunu çok daha iyi bilir kadın..

• "Dayak cennetten çıkmaz" bir telaffuz hatasıdır, "Dayak cinnetten çıkmazdır"...

HİRSIZ VAR! HIRLISI BİZE GELMEZ ZATEN!

- "Hırsız var!" diye bağırırken tutuklanacağımdan korktum...
- Yalnız yaşayan kadının evine hırsız girince; "yalnız olmaz evlen, sana sahip çıkacak biri lâzım", yalnız adamın evlendirilme kategorisi başka, evini b*k götürüp, kirli çamaşırlar çoğalınca, hastalığı olunca "böyle yalnız olmaz, evlen, sana bakacak biri lâzım".. Konu komşu tesellilerinde bile kadın erkek eşitlenemiyor ...
- Aldatıldığım sokaktaki bütün kadınlara "bu mu acaba beni aldattığı kadın?" diye bakmışım, şimdi hırsızdan sonra "bu mu acaba evime girmeye çalışan hırsız?" diye bakındım... Çok eşdeğer psikoloji..
- Hırsızdan sonra gelen polis memurları hırsız sefer saatlerini sıraladı,"en yaygın balkon hırsızlığı, öğlen kapı patlatma, akşam bu saatler Balkon hırsızlığı saati, sabah çok erken uzun süre olmayanların soyulma saati" ...Bu istatistiki durum memleketin balkon konuşmalarından sonra mı tespit edildi acaba ?..
- Bu fakirlikte soyulacak ev derecesine sokulmak onurlandırsa mı, yoksa memleketin büyük hırsızlık geleneğinden fitratımızda var?...
- İnsanların yatak odalarında artık sevgilileri ile değil akıllı cihazları ile birlikte yattıklarını bildiklerinden, haneye tecavüz değil, resmen insana yatağında kapkaç yapılan bir soygun sistemi...
- İmdat çığlıklarım, muhitimdeki lunapark sesleri sanılmış, daha sonra hırsıza; "evdeyim, git şurdan" demişim ki ve EX geldi diye koşarak inmiş komşularım...
- Her komşumun tesellisi kendi kendine; "benim de depremde öyle olmuştu, belimin zincir kemiği koptu sandım sanki".. Gece gece garip bir biyoloji imtihanına hazırlanır gibi bilmediğim kemikten geldi, beldeki zincir kemiği ne ola ki acaba? Yanlış bir ağrı belirtmesem, komşumun ağrısının aynısı olması lâzım..
- Hırsızın yerine çömeliyorum ve Polislere tatbik ediyorum, biri yazıyor; "boy benim kadar, 17 yaşlarında, üzerinde beyaz tişört. Diz çökerek perde

altından ışığını tutup baktığı cep telefonu akıllı değil, eski tip. Pantolon spor bir pantolon değil, sanki damat nedimesi pantolonlarına benzeyen siyah kumaş. Birkaç düğünde giyilmiş ve artık gündelik giyime düşmüş bir paçozlukta... Belki bir akraba düğünü varsa, buradan ne koparırsa geline iğneleyecekti... bilemem belki bir işi var, buradan çalıştığı işine gidecekti..." ve yazan polis soruyor, "meslek ne sizin?"

- Olaydan 25 dak. sonra turuncu saplı tornavida ile "nerde hırsız?" diye inen Şizofren komşumu, sanırsın balkondan tamire gelen radyatörcü, bekleyecek, birlikte vida sıkalmış gibi... Meğerse hırsıza karşı savunma silahı imiş...
- Hırsız korkusundan sararmış suratına, tokat atan komşum ile ... tecavüzçüsü, katili ile karşı karşıya gelen, Özgecan'ı ve diğer bütün küçük kızları düşünüyoruz, empatinin en dibine çöküyoruz.....
- Hırsızdan sonra bile insanın tedirginsiz uyuyabilmesi, haftalar sürerken, hayatının çeyrek asrını gasbetmiş ve hırsıza çaldırarak bir çeyrek altın bile bırakmamış, EX'ten sonra kendi hayatına geçtiğine sevinmek elbette çok tedirgin edici...
- Hırsızdan sonra, sessiz evde ketildan gelen "çıt" sesi sanki eve el bombası atılmış gibi öd kopartıcı olur.
- Hırsızdan sonra artık yeni bir fobim oldu; karanlıkta gözümü tutulan dandik model cep telefonu ışığı ...
- Mahalleli üzerinde yapılan muhabbet anketim neticesinde, "Görmeden, çaktırmadan soyuluyoruz, o ayrı bir şey ama insanın hırsız ile göz temasında bulunulması korkunç"...
- Başrole hırsız arayan senaryo niteliğinde, günlerdir yegâne gündemim hırsız konusunda, dinlediğim olaylardan bir tanesi; ... ____ >Yurt dışında yaşayan gelin bütün altınlarını saklasın diye kayın valideye emanet ediyor, gidiyor. Kayınvalide, saklama yerini, altınların sahibi olan geline bile söylemiyor Ve yalnız yaşayan Kaynana, Kocasının vefatına üzüntüsünden bir gece ansızın felç oluyor. Konuşma dili, işaret dili her şey felç. Annelerinin mantığını bilen, küçüken sakladığı yiyecekleri çabucak bulan çocukları bile aylardır bulamıyorlar. Tam teçhizatlı bir hırsızdan yardım alınması bile öneriler arasında. Kaynananın geline attığı ilahi kazık mı, düğünde takanlar gönülsüz taktığı için helal olmayan takılar mı acaba? Ama bütün komşular, "nereye saklamışsa

aynı yere koyayım" fikrinin tek kişisi olma peşinde ...

- Eve hayvan al, hırsız girmez diyenlere; alınacak hayvan aslan, kaplan, timsah olsa ve hatta eğitilmiş K9 bile kurtarmaz... "Can yoldaşı köpek alın Raziye Hanım" deyince birisi, anne evindeyken alt komşumuzun köpeği bisküi geldi aklıma...
- Adını Bisküi Koydular... Köpeğin herşeyi var ama hiç mutlu değil, kapının önünden geçen her sese, her tıptırtıya havlıyor, adeta ağlıyor, bütün apartman kapıyı kırıp zavallıyı kurtarmak istiyorlar. Derken bu konuya ilişkin bir apartman toplantısı düzenleniyor....—"yazık, o köpeğe, siz işte, okulda olduğunuz için evde, havlıyor, resmen ağlıyor."—"kızımız, bunalıma girdi, sıkılıyor, onun için aldık o köpeği"— "sıkılıyorsa evlendirin efendim, köpeğe günah değil mi? Veya siz yokken köpeği yuvaya verin"...

Köpek için hayat, apartman dairesinin 2. Katında, aynen devam ediyor. Bir gece işinde meslektaşlarından çok seri bir hırsız giriyor, sanılana göre, bizim üst kattaki gürültümden, evden çabuk çıkıyor... polisler geliyor, kayıt tutuluyor ve BİSKÜİ'de çalışanlar listesine giriyor... "Haahh, işte kına yakın, Bisküvi yok artık" diye sitemler ederek ağlaşıyorlar... Birden sahibin ağlaması, yankılanır gibi olunca, hepimiz iniltiyi arıyoruz. Hırsızdan korkudan hayvansal içgüdü ile daha az yer kaplamak için, iki ayağı üzerinde ve resmen karnını içeri çekmiş, elleri havada, fotoşop yapılmış sanal paylaşımlar gibi, uzun salon perdelerinin arkasına saklanmış Bisküvi... bundan sonra, evde daha çok korkup, ağlıyor ve Suadiye'de nezhir bir yuvaya veriliyor. İlk gün kırmızı elbisesi ile yuvadan kaçıp, yürüyerek 5 km. mesafedeki Bostancı'ya evine gelirken, sokak başında bir araba altında ezilerek ölüyor.. Arka bahçeye ailece düzenledikleri bir cenaze töreni ile ağlayarak gömüyorlar bisküviyi. Gece gelen sokak köpekleri eşeliyor ve zavallının bedenini sürüklüyor. Tekrar aynı resmi cenaze töreni ile gömüyorlar, bu defin tekrarı 5-6 kere oluyor.

Bu üzücü olayın hepimizde yarattığı travmanın ana fikri; "Hayvanları sevmek, korumak, kollamak, ama asla onların sahibi olmamak"...

Ayça
Çalkoparan

(Dolma barnakların hazin sonu)

Nişantaşı gece clubımsıları...

Patates bi ışıklandırma. Üzerine 4 vodka bardağından fazla bir şey sığmayan standımsılar. Sözü ve müziği, üstad Serdar Ortaç' a ait Ajda Pekkan şarkılarında kopan ve eski sevgililerine göndermeli tivitler atan büyük bir güruh...

İntikam soğuk bazen ara sıcaktır ;)))

Çerçeve deyil resim arıorum ;)))

Kıç kadar yuvarlak masa etrafında ayakta duran koca koca insanlar.

Göbek deliğine kadar tüm düğmeleri açık olan, beyaz gömlekli hormon abi, cinsel münasebette bulunmak istediği ablayı ve mecburen onun kankeytosunu kapıp akmış Nişantaşı'na. Kızla kankeytosu içtiği 18 tane buzun içine damlattıkları mikroskobik vodka ve redbul ile sanki 7 gram kokayini yemiş yutmuşcasına sarhoş tavırlar sergilerken, abi yalandan eğlenmeye çalışıyor.

Kızla kankisi her yeni şarkı başladığında ellerini havaya kaldırıp HUUUUUUUGĞĞ diye nidalar atarken, hormonlarının etkisi altında hipnozlanmış beyaz gömlekli abi yalnızca "evt evt ck gzl şarkı bi btmdı şu mnı sktgmn eglncce faslı hehehe evt evt bayaa iyi şarkı cnm bnm" şeklinde yalandan gülüyor.

Hiç bana terbiyesiz deme sevgili okur. Haklı olduğumu sen de biliyorsun.

İçerisinde popüler kültürü barındıran her çeşit kavramda olduğu gibi, pop müzik de yalnızca piyasa yapmaya yaramaktan ibaret. Duygudan uzak kafiye arayışları.

Olsun.

Ben zaten kızmıyorum.

10 yılda bir, arkadaş zoruyla götürülüp, bütün gece insanları inceleyerek kendi kendime gülüyorum, zevkli oluyor.

Ajda Pekkan'laa Demet Akalın'la Serdar Ortaç'la eğlenen hormonal bir güruh. Tabii ki güleceğim. Dijey arkadaşımız arada Duman, Athena falan çağılıyor. Tatlı bir kızımız bağıyor AABİİ RAKIN ROLL YAA diye. Sever misin diye soruyorum rockmış falan, EVET YA diyor ŞEBNEM FERAH' IN SİL BAŞTAN ŞARKISI OLAAY.

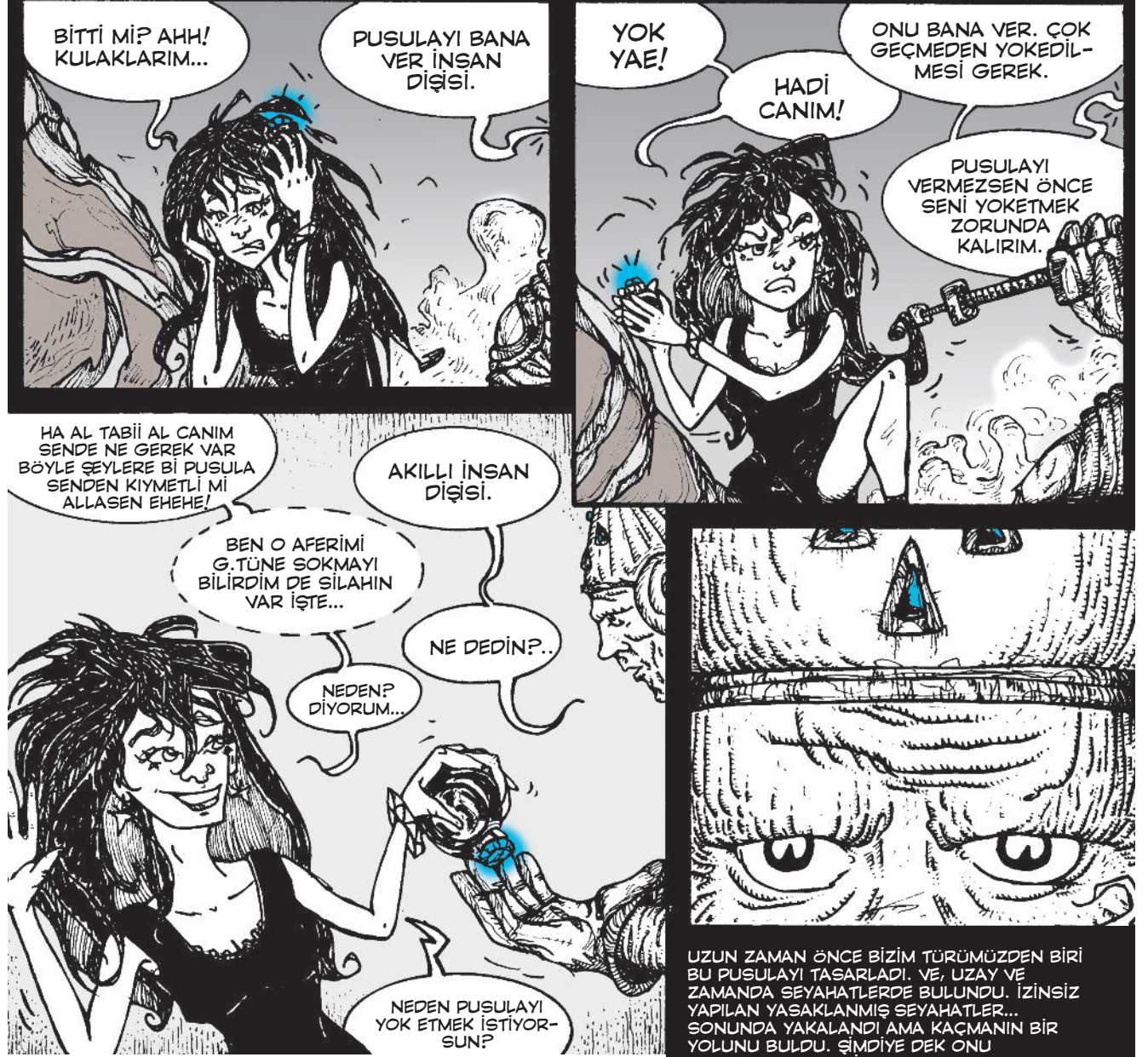
Olsun diyorum. Olgunlukla karşılıyorum. Koskoca kızı dövemezsin ki artık.

Bak şimdi 20 tane şarkı çaldı, hiç birinde yerinden kıpırdamayan beyaz gömlekli abi, MURAT DALKILIÇ' ın Bİ GÜZELLİK YAPSANA GECE BENDE KALSANA şarkısında çılgın bir şekilde eğlendi. Kızın beline sarılarak kalçaya en yakın kısımda

PAPATYA

SİBEL
BOZKURT

*HAZİRAN SAYISINDAN DEVAM...

ufaktan ritim tuttu. 18 tane buzun içine damlatılmış mikroskobik vodkasını fondip yaptı. Arada kızın kankeytosu oynayarak gelip gerdan kırıncı kafası karıştı, ADAM SAVAŞ VERDİ.

Ha bir de fotoğraf faslı var. Hormon abinin eline tutuşturdukları 72 ekran SAMSUNG GALAKSİ ile 32 dudak büzmesi, 43 vodka yudumlarken diğer elinin iki parmağıyla V işareti yapmalı fotoğraf çekildi. Arada ayıp olmasın diye Hormon abiye SEN DE GEL BİRLİKTE ÇEKİNELİM dendi. Hormon abi kızı belinden kavradığı gibi hafif gülererek poz verdi. Sonra kız o fotoğraftan beyaz gömlekli abiye kesip, KANKİLERLE KOPMACAA açıklaması ile instagrama koydu. Abinin sadece bel kısmında dolma parmakları görüldü.

Olsun.

Genç onlar. Şimdi eğlenmeyecekler de ne zaman eğlenecekler?

UZUN ZAMAN ÖNCE BİZİM TÜRÜMÜZDEN BİRİ BU PUSULAYI TASARLADI. VE, UZAY VE ZAMANDA SEYAHATLERDE BULUNDU. İZİNSİZ YAPILAN YASAKLANMIŞ SEYAHATLER... SONUNDA YAKALANDI AMA KAÇMANIN BİR YOLUNU BULDU. ŞİMDİYE DEK ONU BULAMAMIŞTIK LAKİN YAKIN ZAMANDA BAZI SİNYALLER ALDIK VE İŞTE BURADAYIM. BU SADECE BİR PUSULA DEĞİL BU BİR BOYUTLAR ARASI GEÇİŞ KAPISI ANAHTARI. BU BİR MAYMUNCUK. YANLIŞ KİŞİLERİN YA DA TÜRLE- RİN ELİNE GEÇMEMELİ. YOK EDİLMELİ.

Eminim ki şuanda Bob Marley yukardan bi yerden bizi izleyerek gülümsüyordur...

Kadehimi onun için kaldırıyorum...

Tamam yeter.

Sevgilerimlen,

Ayça Çalkoparan

Ayçal da derler

**Katina
Karanikola**

ARAP SAÇI GİBİ KARMA- KARIŞIK...

Çiğışi olmayan bir labirentin içindeyim....duvarlar kan lekeli, etrafı saran kan kokusu... Yüzüm yansıyor yerde ki kan gölüne... Çocuk bedenleri... Kurbanlar...Öldürülen kuşlar... Korkuyorum... Adeta delirmiş gibi herkes... İnsanlığın bittiği bir dünya... İflas eden vicdanlar... Uyansam... gençler ölmesin, ölmesin çocuklar...

Zor geçiyor geceler. Her sabah titrek parmaklarla basıyorum bilgisayarın tuşlarına... Gündemi sarsan konular... Şok açıklamalar... Artan şiddet olayları... "Savaş ahlakı" üzerine kafa yoranlar... Dağlarda, şehirlerde öldürülen gençler, sönen ocaklar... Vurulan bizden miydi?.. Yaz şenlikleri, festivaller tam gaz.... Vatan sevgisini ölümlle tescillendirenler... Sabah göz yaşı...gece halaylar... "Yanlış meslek seçerek"(!) başkasının hayallerini çalıp "Şehit" olanlar... Sokaklarda aç dolaşan, çöpte yiyecek arayan çocuklar... Face'de kuş sütüyle donatılmış sofa paylaşımları... Hayata direnmek için yollara düşen "pis", "hırsız", "aşağılık" mülteciler..

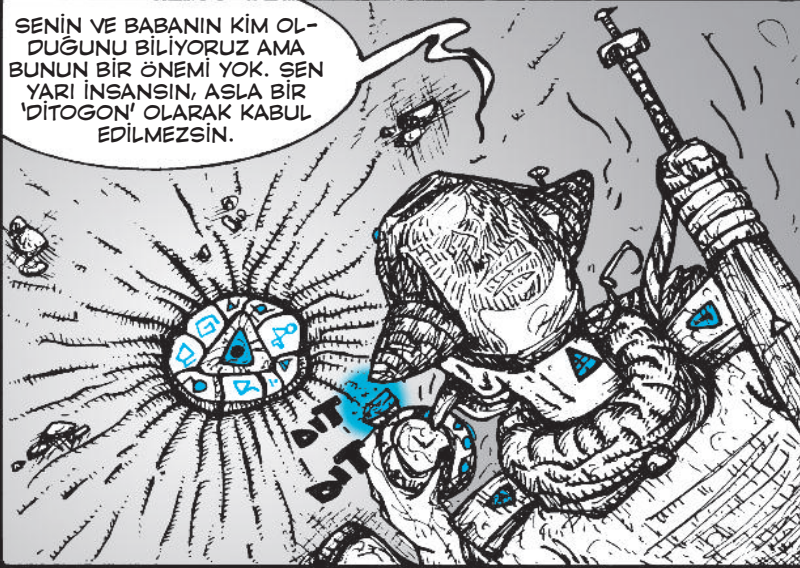
Bizi görüyorum tekrar... Bize de mi aynısı söylenmişti göçtüğümüz yerlerde? Kolaymış nefrete sarılmak... Ölümüne götüren ölüm yelekleri...Üç beş kuruş için!.. "Kıyamete kadar savaş" diye volkan patlaması gibi yeri göğü inleten... Evlatlarımızı feda etmeler.... Kıyılara vuran çocuk bedenleri... Boşaltılan köyler... yanan kasabalar... Özerklik ilanları... Bana pay düşer mi? Benimkisi elimden çalındı... İhbar edene ödül varmış... tanımı yapılmadı ki... Kimlik bunalımına giren halklar... Alevi olmadığını açıklamak ihtiyacını hissedenler... (Vallahi de Billahi de bende değilim... Rum'um ben Rum.) Panayia'mu (Meryem Anam) Ağustos ayı senin ayın... Senin için oruç tutuk, sana kurbanlar kestik, kanlar akıttık... Öldün diye ölümüne eğlendik... Ölüm bedenle ruhun ayrılmasından başka bir şey değilmiş Antik yunan felsefesine göre...

AMA BU PUSULA BABAMA AİTTİ. ... BABAM BİR UZAYLI MIYDI? BEN YARI UZAYLI MIYIM? BANA HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEDİ VE O GEÇEN YIL ÖLDÜ!

SENİN VE BABANIN KİM OLDUĞUNU BİLİYORUZ AMA BUNUN BİR ÖNEMİ YOK. SEN YARI İNSANSIN, ASLA BİR 'DİTOGON' OLARAK KABUL EDİLMEZSİN.

BANA HİÇBİR ŞEY ANLATMADI DİYORUM!

SAKİN OL! BABAN BİR ŞEKİLDE BU GÜNÜN GELECEĞİNİ BİLİYORDU.

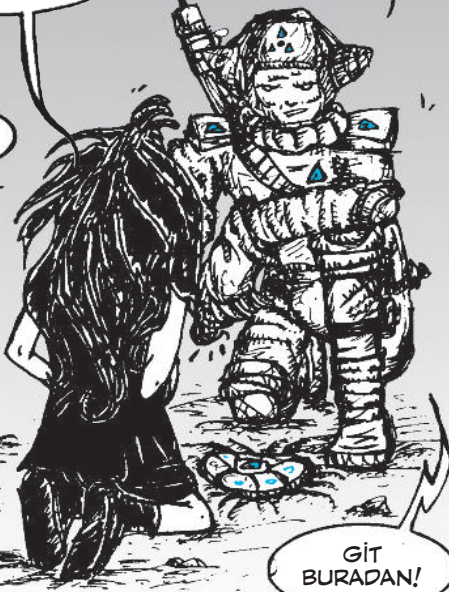
BENİ DE GÖTÜR. ONLARA HER ŞEYİ ANLATIRIZ VE BENİ KABUL EDERLER ÇÜNKÜ BEN YARI DA OLSA BİR 'DİTOGON'UM ÖYLE DEĞİL Mİ?!

OLUMSUZ. GERİ DÖNÜŞ OLMAYACAK. PUSULAYLA BİRLİKTE KENDİMİ DE YOK EDECEĞİM. EMİRLER BÖYLE.

DELİ MİSİN SEN? BUNU YAPMA!

OLUMSUZ. ATOM AYRIŞTIRICIYI ÇALIŞTIRDIM. BURADAN UZAKLAŞMAK İÇİN 15 DAKIKAN VAR İNSAN DİŞİSİ. HIZLI OL.

...

GİT BURADAN!

DİTOGON'A GİTMENİN BAŞKA BİR YOLUNU BULUCAM. BENİ KABUL EDİCEKLER!

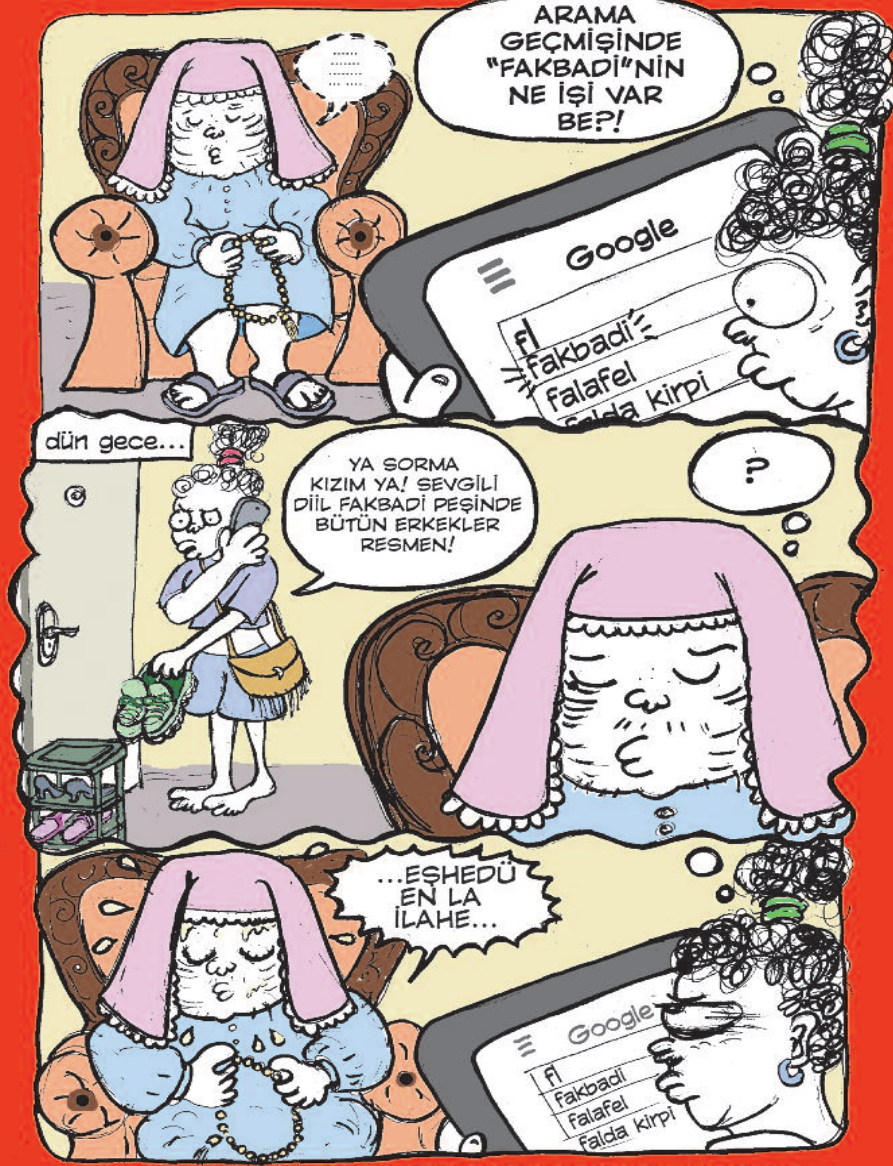
Hades'e ulaşan ruh huzuru bulur... Oğluna sarılır gibi ulaşan çocukların, gençlerin ruhlarına da sarıl bulsunlar huzuru Panagia mu?. "Ne mutlu sana ki" oğlunu çarmıha gerdiler... şahadet makamına ulaştı... Ölürken "son kurban benim" demiş. Biz neyi anlayamadık? Bari kesilen bunca kurban eti çöpte yiyecek arayanlara gitse... Almazlar ki gavurun diye...

Gavuristan'a kaçsalar bile... Börek, çörek kursuna gitmeyen kızları da koru Panayia mu... Kursun yuvalarını kursun rakı sofralarını... Panagia mu! Keçileri kaçırıyorum.. tutamıyorum... Kuru üç kuruşluk aklımlı..

Kuşlar, sürüngenler öldürülüp müzeye konacakmış... müzeye!... müzeniz batsın... Çocukluğumdan beri bu top raklar hep bir şeylere gebeydi... İkına ıkına şiddeti doğuruyor... Kimse bana "ya sev ya terk et" demesin. Sakın demesin... Gerilmiş yay gibiyim... Her dindiği de yaparım bilesiniz... Yüreği evlat acısıyla dolu Panagia mu önünde diz çöküp sana yalvarıyorum ... İnsanlara görebilen göz ver... En iyi sen bilirsin bu acıyı... (Senin oğlu da Peygamber olmasaydı) başka anaların yüreğine ateş düşmesin...

SAVAŞA HAYIR.

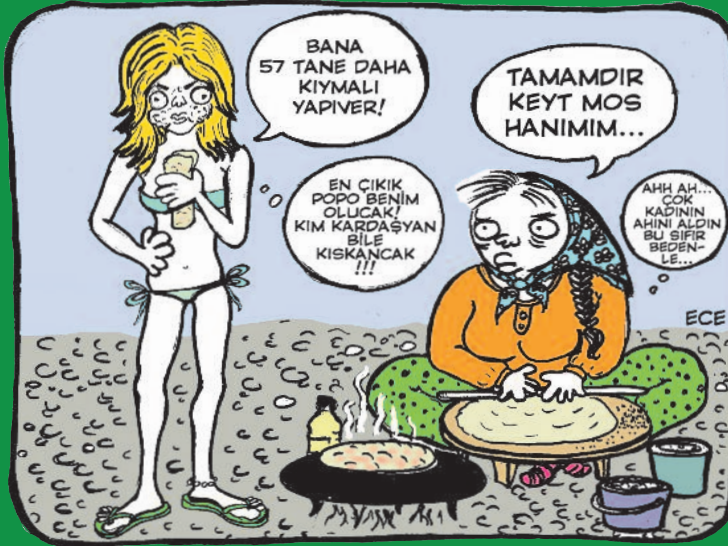
"dün gece naptığını biliyom!"

*Falda Kirpi: 1- yakın çevrede bulunan; dikkatli olunması gereken kişi 2- neşeli ve şakacı bir kimsen

Ece Burgaz

TOPLU TAŞIMA

ECE

Kaynananı Haşla Gelinini Taşla

bayanyanidergi@gmail.com

Eşim beni ortak bir arkadaşımızın düğününde görüp beğenmiş. Kısa bir arkadaşlık döneminden sonra nişanlanıp evlendik. Maddi durumumuzu toparlanana kadar 1 yıl kadar kaynanamla aynı evde yaşadım. Gündüz kocam ve kayınbabam işe gidince hayat benim için kabaşa dönüyordu. Adım Gülin kaynanam bana yalnızken bir defa bile Gülin diye seslenmedi. Köçek aşağı köçek yukarı. Eşimle düğünde tanıştım, oynamayı da çok severim. Adımı köçek koydu. Anne deme diyince gülüyordu, bıyık altından. Akşamları da oğluyla kocasının yanında melek gibi yapıyordu kendini. Kocamı bir türlü ikna edemedim, ona söyleyince boşver gül geç diyordu ve gülüyordu. Bu güleç! Ana oğul yüzünden taşıkardı oldum. Sevgiler en sevdiğim dergisiniz. - **Gülin**

Eski sevgilim benimle evlenmeyi düşünüyordu. Annesi çok dominant, paragöz bir kadındı. Bunlar oğlunun da onu tanımlarken kullandığı sözcükler. Meslek ve para sahibi bir kadındı ailenin mali işleri ondan sorulurdu, arsa, ev, yat, kat en gündemdeki konulardı ve erkek arkadaşım beni annesiyle tanıştıracığında benim az olan maaşımı, annesine yüksek söylemeyi planlıyordu, kadın beni sevsin diye. Neyseki ayrıldık ben de bu paragöz aileye gelin olmaktan kurtuldum. - **Rumuz:** Fakir ama gururlu

Gelinim yüzünden oğlumla aram açıldı. Seyir halinde araçtayken polis durdurmuş bunu arama yapmış. O da herkese benim çantasında uyuşturucu madde bulunduruyor ihbarında bulunduğumu, aramanın bu yüzden yapıldığını söylemiş. Oğlum dahil herkes bu iftiraya inandı. Aynı apatmanda oturuyoruz, ben geçmeyeyim diye kapıyı tıkadı ben de zemin kattaki evime balkondan girmeye çalışırken belim kırıldı. Böyle gelini düşmanıma dilemem. - **Rumuz:** narkotik

Gelinimle 8 ay beraber yaşadık. Birbirimizi hiç incitmedik. 8 ay sonra boşanmak istediğini söyledi. Mahkemede hakim sorunca, yemeklerini beğenmedim diye cevap verdi. **Rumuz:** Lunch

Evlendiğim ilk ay kayınvalidem yüzünden boşanma aşamasına geldik. Bir ay oldu evleneli, baba evine yollamadı.

Eşim ile karar aldık gidecektim, eşim bindirecekti otobüse; sonra hafta sonu gelip alacaktı... Kaynanam evi ayağa kaldırdı: "gidemez tek başına! nereye gittiğini ben nereden bileyim?!" Aradan zaman geçti, babama gittim; ben evde yokken eve girmiş, altını üstüne getirmiş. Çekmecedeki şortlarım, iç çamaşırlarım oturma odasında koltuktaydı. Eşime dedim "sen mi koydun", "ben senin çekmeceni hiç açmadım" dedi. Zaten açmaz, "çorap getir" desem "ben anlamam hangisini getireceğimi" der getirmez bile. İlk böyle olunca sustum, sonra işe başladım, ilk iş günüm, ömrümde ilk defa çalışacağım... Gittim işe, haliyle ben pert eve geldim. Kaynanam eve yine girmiş, yatak odamdaki sandığı alıp salona getirmiş, masanın üstüne boşaltmış. Ama evi size tarif edemem; savaş alanı... Oturdum ağladım sinirimden... O gün son iş gün oldu, daha da gıtmadım...

Bi gün eve fare girmiş, eşim kapıyı açık bırakınca kaynanam "sen yokken biz böcek bile görmedik evde" dedi. Eşime dedim "böyle diyor eşim de düğünden önce evden fare çıkarttık abimle" dedi. Aradan zaman geçti, evi su bastı beni sorumlu tuttu kadın dediğin önceden anlarım ben ne anlarım boru patlamış, benim suçum ne... Evlerimiz alt üst ama benim anahtarım kaynanamda vardı... Bi gün germiş ara kabloları söküp almış çamaşır atıcam makineye bulamıyor... İndim dedim ki "anne neden böyle yapıyorsun sen bana?" Dedi ki "bana iftira atıyorsun aç ara babanla konuşucam!" Aradım tabii, babam çok kızdı. Kaynanama demiş ki eğer 'benim kızımın namussuzluğunu görürsen başını kopart ben gömerim'" Kaynanam da diyor ki baban beni tehdit etti başımı koparacakmış eşime de öyle anlattı aradım babamları, babamlar ortaya çıkarttı yalanlarını...

Çok çektim kaynanamdan en son anahatı attırdık ona da rahatladım artık giremiyor evime... Hatta kızmış, gelmicekmış. Hamile olduğumu öğrendik hemen söylediler kaynanama, kaynanam "çok lazımdı da yaptınız doğuran bakın bize çok lazım değildi" dedi kalabalık bi ortamda görümcem de "git baban orada, doğur... İyileşince gelirsen bizden kimse hastanelere gelmez" dedi. Eltime de ayısını yaptılar. Ben ne olursa olsun evine indim yemeği ayırmadım yaptım temizledim oturdum ağzımı bozmadım ona karşı. Çünkü eşimi üzmem ama çok zorluklar yaşattı bize. Yazsam bitmez ve ben bir senelik evliyim daha... - **Zeynep**

İpek Özsüslü

60'LI YILLAR.. ANNEM ANNESİYLE AKŞAM MİSAFİRLİĞE GİTMİŞ.. DAHA ÇOCUKMUŞ.. YAZ GÜNÜ ÇOK SICAK.. ZEMİN KATTAKI EVİN PENCERE ÖNÜNE DİZİLMİŞ SOHBET EDİYORLARMİŞ.. DERKEN...

DEMİŞ..

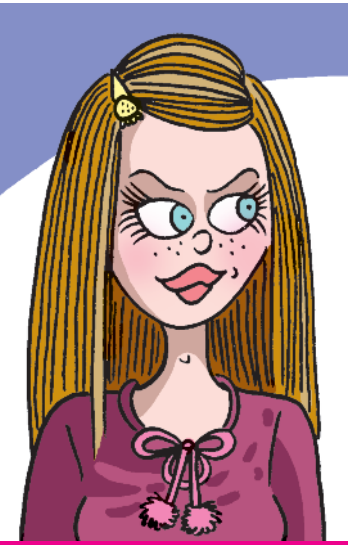
aramaz , yürüyüşe çıkarım yarım saatliğine aramayan kalmaz. Benim adım da gezgine çıkar. Sen de hiç evde oturmuyorsun derler.

Banyoya girdiğim an telefon çalar .

Pasta yapacağım evde bir malzeme eksik çıkar ...ya un ya vanilya ..

Dip boyam gelmiş olduğunda önemli bir davet alırım.

Tam yatağa girerim, bişey için kalkmak zorunda kalırım .. Dondurucudan et çıkarmak, açık unuttugum klimayı kapatmak gibi..

İPEK YASALARI

Yanıma az para alırsam mutlakla alınam gereken birşeyler çıkar.

#Allerji hapımı içerken , bak unutmayayım içiyorum şimdi dersem mutlaka içip içmediğim konusunda ikilemede kalırım.

#Annemle bir yere gideceksek , ne giyip ne takacağım karışmasın diye onunla aynı anda girerim odama hazırlanmak için..O muhakkak önce davranıp odanın kapısına dikilir müdahale eder " saçını tara , hep aynı şeyleri giyinme vs . Diye "

Evde içki yoksa gece birden canım içmek ister , dolapta stoğum varsa canım hiç istemez.

#Şarjım bitmez yee idare eder beni akşama kadar diye çıkarsam evden, mutlaka biter.

#Yanıma şarj aleti almazsam şarjım kesin biter.

#Çalışmam gereken günlerde çok süper davetler alırım , işim yoksa kimse arayıp sormaz.

#Benim girdiğim kuyruk hep yavaş ilerler (bankamatik)

#Para çekmem gerekiyorsa , 3 bankamatik varsa , ben hep parası bitmiş olanın önünde sıraya girerim.

#Saçımı kestirirsem , acayip güzel uzun saçları olan biri mutlaka çıkar karşıma.

#"Dolapta saklama kabında " diye yer bildirmi aldığım yiyeceği asla tek denemede bulamam , mutlaka yanlış saklama kaplarını teker teker açmak zorunda kalırım.

SİZ DE KENDİ YAŞALARINIZI GÖNDERİN

bayan8mart@gmail.com

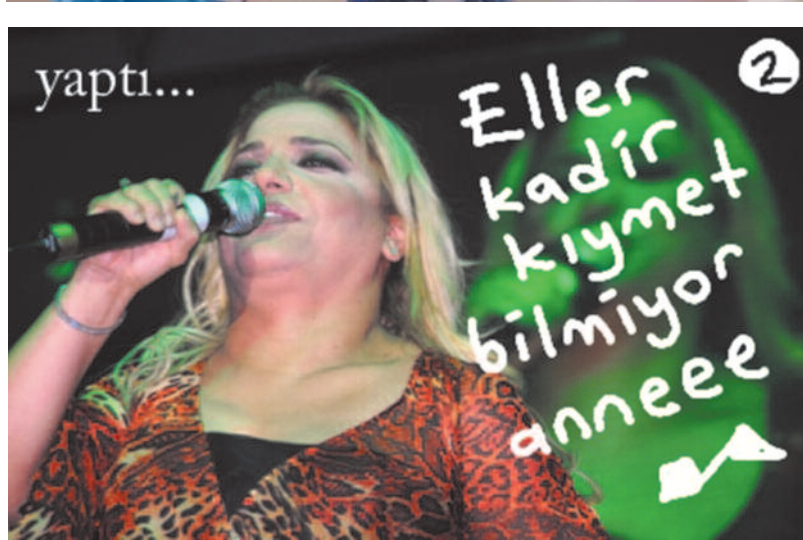
GAMZE YASALARI

#Ne zaman otobüse binip boş da bir cam kenarı bulup otursam otobüs tıklım tıklım dolar. ve ben ineceğim durakta yerimden nasıl olup da kalkacağımı kara kara düşünürüm.

#Yolculuk esnasında cam kenarındaysam muavin servis yaparken öne bana mı yoksa yanımdakine mi soracak diye düşünür ve sonunda da saçma sapan bir tavır sergilerim.

#Yine özellikle cam kenarı olsun diye belirterek aldığım biletimle birlikte peronda bulunan otobüsume doğru ilerlerken "acaba yerime biri oturmuş mudur?" diye düşünür, otobüse dindiğim sırada ise o hazine sonla karşı karşıya kalırım. Uğraş dur!

#Ve yine ne zaman o lanet yolculuklara çıksam en şehirlerarası olan, küçük çocuklu kim varsa ya yanıma ya da yöreme oturur. Müziğin sesini sonuna dek açmaktan kulak zarımı patlatacağım!

#Ortamda bir tartışma olduğu zaman önce karışmayayım derim, sonra dayanamayıp ufak bir nüans patlatıveririm. Neticede herkes birbiriyle iyi olurken ben en kötü olurum. Net!

#Bir dedikodu esnasında kimsenin fısıltısı duyulmaz fakat ben bir şeye başladığım zaman ya pot kırar çam deviririm yahut biri kesin duyar.

#Her zaman alarm ilk çalışında uyanan ben, önemli bir görüşme, buluşma, sınav günü asla uyanamam ve geç kalırım.

#Muhterem sivilsinekler her yaz gecesi vücudumda ısırılmadık yer bırakmazlar. Uykusuz ve sinirli uyandığım böylesi sabahlarda ev ahalisinden yalnızca benim bu durumu yaşamış olduğumu fark edince dünyaya savaş açarım!!!!!!

#Sevgilim yokken ortalık gayet süt limandır. Ama sevgilim olduğu zamanlarda ya başka kısmetlerim çıkar ya da eski sevgilileri -üstelik toplu halde- pişmanlık mesajları atmaya başlarlar!!!

#Evde en pasaklı halimle saçıma

yaptığım o saçma sapan topuz gayet güzel dururken, dışarıya çıkarken bir saat derli toplu bir şey yapmaya çabalarım ama tutmaz.

#Ne zaman kendime bir şey alsam yanında yöresinde ya çatlak ya eksik ya da bozuk bir yeri olur. ee her kör malın bir kör alıcı Gamze'si olmak zorunda.... :)))

NERMİN YASALARI

Bütün gün evde otururum kimse

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

Okan Çınar

Esra Çevik

Raif Can Kahraman

BAYANYANI'na abone olun

evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve çanta veya tişört de hediye...

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediyeniz olacak...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampaynının bu kısmını çok

sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)

- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşp ayacıklarnızı yormayacaksınız.
- Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Abonelik işlemleri sorumlusu: Asiye ULUDAĞ
0.212.292 94 50-51

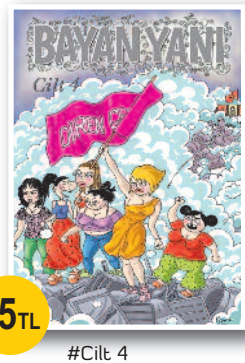
+

+

+

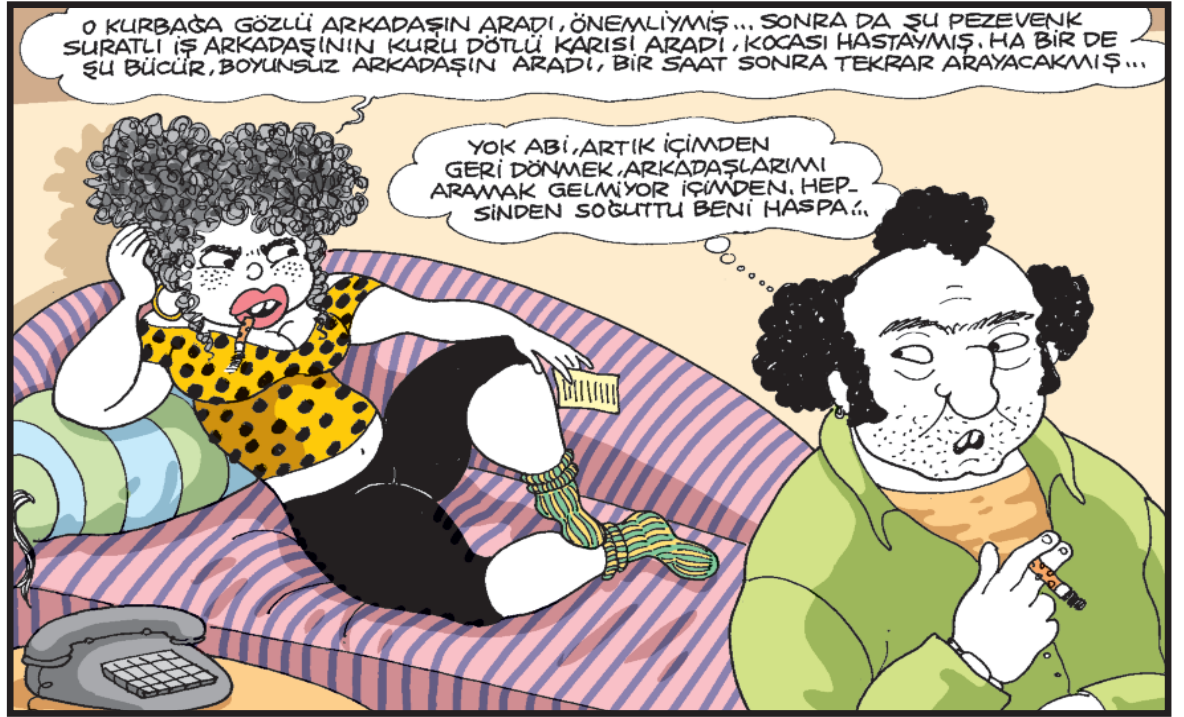
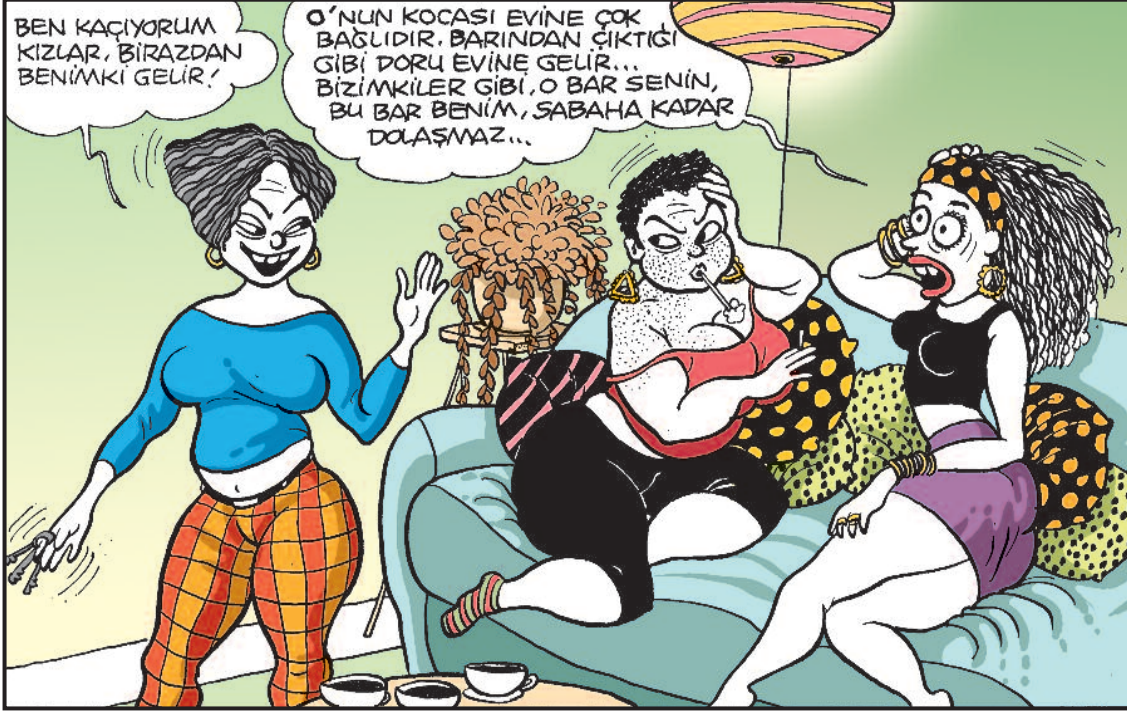

Her biri
15 TL + 5 TL
kargo ücreti.
100 TL'lik
alışverişe kargo
ücretsiz.
(Yurtiçi için geçerlidir)

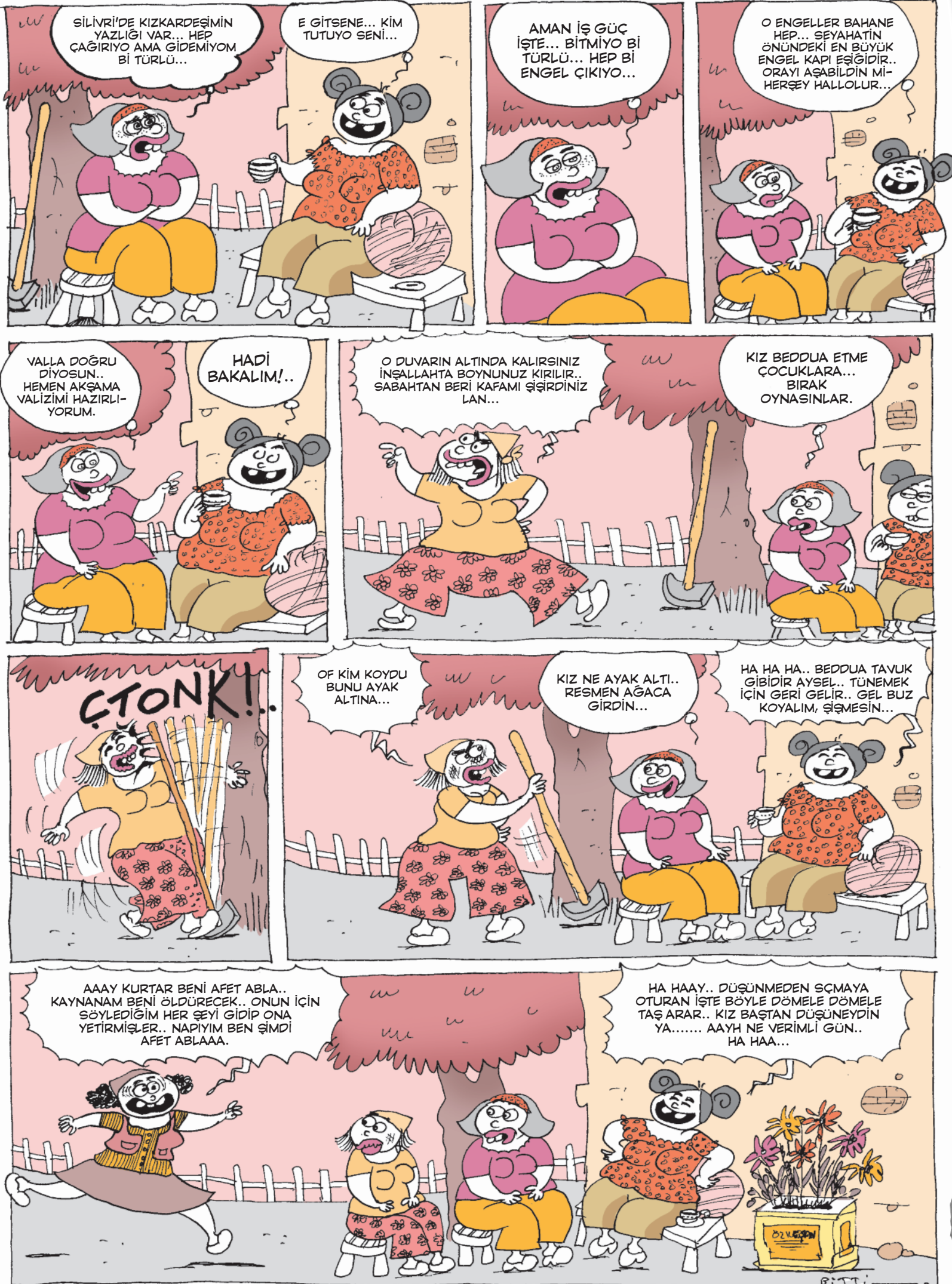
Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya
faxlamanız veya adres ve
telefon bilgilerinizi
bayanyanidergi@gmail.com'ye
mail atmanız yeterli olacaktır.
(Tişörtler için beden belirtmeyi unutmayın!)

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438
TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242
EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238
USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

Elalem ne der?

Feyhan Güver

Tüm Satış Noktalarında ve

dMags
okumam en keyifli hali
'de

Available on the App Store

Google play

